

81. évf., 2007. I. 25., ára 70 dinár

3

Jó Pajtás

Száguldjunk!

A jövő heti Jó Pajtás címdala és posztere

Szóval elmúlt. Még hozzá veszes gyorsasággal. Már mint ugye a téli szünidő.

Azon gondolkodtam, miért múlnak néha a napok oly csigalassúsággal, néha pedig egyenesen száguldalank. Hiába elmélkedtem, nem sikerült rájönnöm a lényegre. Azt azonban észrevettem, hogy legtöbbször a szünidők idején rohannak fénysebességgel a napok...

Hó itt Újvidéken sem volt. Egy szem sem. A teelés abban merült ki, hogy a város központjában, egy üres telken korszolypályát készítettek – természetesen gépek által fagyasztott vízzel, mert eddig még nem sülyedt fagypontra alá a hőmérséklet.

Itt koriztunk Robi meg én estéknél, zeneszó mellett. És forró teát is ittunk néha, bár ez sose esett olyan jól, mint ha mínusz 10 fokban szolgálták volna fel. Mert apu mondja, hogy tisztességes telek idején ilyenkor annyi szokott lenni.

Dédapán mesélte egyszer – pontosan emlékszem rá, pedig akkor legfeljebb hat éves lehettem –, hogy az egyik régi tél idején a befagyott Duna jegén gyalogolt át Újvidékről a szemközti, vagyis a szerémségi oldalra.

– Azok voltak az igazi nagy telek, amikor decembertől február végéig fehér lepel borította a tájat, és csikorgott minden a fagytól! – nosztalgizált sokszor dédi.

Nekem azért mégis volt egy kis szerencsém. Apunak ugyanis Zlatiboron volt valami dolga, és bennünket is elvitt magával arra az öt napra. Tehát Gabriella, Robi meg én is oda utaztunk.

És láss csodát (tehát csodák mégis csak léteznek???): megérkezésünk délelőttjén hullani kezdett a hó, amely másnapra 41 centisre hízott! Mondjam? Ne mondjam? Olyan szánkózást rögtönöztünk, mint amikor az farkaséhes ember nekilát habzsolni az asztalon talált ételt.

Bizony, bizony. Iszonyúan kiéhezünk a hógolyózásra meg a csúszkálásra is. Hóembert is rögtönöztünk, és Robi lefényképeztük egy hatalmas jégcsappal a kezében.

Apu szerint mégis van valami jó ebben a szokatlanul enyhe (legalább is eddig ilyen volt) télben. Kevesebb lesz a gázzsámlánk!

Mi újság van még?

Hát persze! A családi tanács, főleg Robi követelésére, elhatározta, hogy legkésőbb március végén, április elején Lédi helyébe (aki pont egy évvel ezelőtt múlt ki) veszünk egy új kutyát. Egy cocker spánielt.

Egyszer már volt egy ilyen házi kedvencünk, és mindannyian emlékszünk rá – Robi kivételével, mert ő akkor még csak a tervek közt szerepelt –, hogy milyen ellenállhatatlanul izgó-mozgó, élénk, örökmozgó lény volt. Imádott ebéd közben kunyerálni, mindig ott csücsült mellettünk, és kinézte a szánkóból a falatot...

Mit mondjak még?

Jó tanulást a második félévben is!

Hajrá!

És ha nézed ezt a szürke, poros telet, jusson eszedbe, hogy azért mégis csak közeledik a tavasz!

Gabi

Robi a maxi jégcsappal

TE MEG ÉN

Használd az Üzenőfüzetet

Az Üzenőfüzet rendelkezésedre áll!

Üzenhetsz szülinapra, névnapra, de szerelmes üzenetek is számításba jönnek! Egyet azonban tarts szem előtt: a levélnek az üzenet megjelenése előtt körülbelül tíz nappal itt kell lennie a szerkesztőségben!

Üzenőfüzet

Egy kicsit megkésve boldog új évet kívánok a szabadkai Széchenyi István iskola 8. osztályának és osztályfőnöküknek, Kollár Melindának. – Györfi Adrianna

T. A. Hódmezővásárhelyről üdvözlö volt iskolatársait, és sikeres tanulást kíván mindenkinek!

Arató Béla szerint meg kell mutatni a párhuzamos osztálynak, hogy mi vagyunk a jobbak!!!

A hét fotója

Az egyik magyarországi barátom küldte e-mailen ezt a fotót. Csodálatos autó lehet ez a kopott, rozsdamarta Lada, mert nagyobb a hátára tett teher, mint ő maga.

Vagy cirkusz érkezik a városba, és ez csak egy reklámkör, nézőtoborzó autózás?

Mindenféle szerkentyűk

Nincs valami egészen szokatlan ebben a bicajban? Hm, hm, tényleg! Nézd csak, hisz ennek mindössze egy kereke van. Tehát nem is nevezhető kerékpárnak, hisz az – mint a neve is mondja – két darab abroncsra gurul. Akkor minek is nevezhetnének a szerkentyűt? Monobringának? Egykerekű kerékpárnak? Ami joggal feltételezhető: magának a feltalálónak is bizonyára egy kerekkel kevesebbje van, ha már ilyesmit bütykölt össze. De fogódkodj meg: a masina halad! Hogy hogyan, miként, erről nem érkezett hír. Ha te rájössz a megoldásra, írd meg nekünk!

Szakadó hóesésben...

Az idén ismét Bulgáriában, a szépséges Maljovicán teletünk. Annak ellenére, hogy útközben sehol sem láttuk a hónap se hírét, se hamvát, síelésre nagyon is alkalmas hó várt bennünket. Ismét gyönyörködhetünk a hatalmas fenyőfákban, melyek roskadoztak a hó alatt. Ne is mondjam, mennyire megörültünk, hogy kedvünkre kisérelhetjük magunkat. A társaság java része már tud síelni, ugyanis Jáger Stevan, az óbecsei Petőfi Sándor iskola tornatanára már negyedszer szervezett ide síelést, s aki egyszer eljött, az most is itt volt.

Odaérkezésünk másnapján, január 7-én máris sítalpakra álltunk, s irány a felvonó, föl a csúcsra...

Aki viszont először ment telelni, síiskolába iratkozhatott. A mindenki számára a Torta becenévre hallgató sioktató (állítólag kiskorában egyszerre megevett egy egész tortát!) foglalkozott a síelni vágyókkal.

Általában szép, napos időnk volt, csak úgy szikrázott a hó a napsütésben.

Az utolsó napon fekete felhők tornyosultak az addig kék égbolton, egyszer csak szakadni kezdett a hó! Persze mi fönt a csúcson síeltünk. Élveztük a hóesést, de mivel nem készültünk fölrá, kénytelenek voltunk megadni magunkat. Nagyon tapadt a sítalpunkra a hó, s visszamentünk a szállodába.

Hogy ki hogyan érezte magát, a síelés mellett szórakozott esténként elmesélték a diákok.

Áron negyedik, s már harmadszor jött ide síelni, s nagyon szeret száguldozni a sípályákon, mindegyiken. Ha fölmentünk a csúcsra, ott aztán válogathattunk: a kék, piros, fekete pályákon siklottunk lefelé. Aki nem tudná, melyik milyen, elmondom: az utóbbi a legmeredekebb, a piros is hasonlóan meredek, az enyhébb a kék, a zöld pedig lankás. Ilyen volt az erdei ösvény, ahol a kevésbé merészek siklottak le, ugyanis lehetett választani: vagy a feketén, vagy az erdei ösvényen jöhettél le, ha már kísérelt megadat. A szállodánkban reggeli és estebéd volt, s a síelésben nagyon meg lehet éhezni...

- Igen, nagyon! - mondta Áron -, több helyen is lehet venni sült krumpelit ketchuppal. Mikor megéheztünk, én mindig ezt szoktam enni, ezt szerettem a legjobban. Mivel a sífelvonó csak négy óráig működik, bent a szállodában sokat játszottunk: kártyáztunk, számítógépeztünk...

Áron testvére, Zalán még csak elsős, de már negyedszer ment telelni. Elmondása szerint legszívesebben a hetedik lányokkal síelt. Szeret ő is száguldozni a pályákon.

- A pirosra és a kéken szoktam síelni - kapcsolódott a beszélgetésbe Zalán -, s

nagyon szeretek száguldozni. Én is meg szoktam éhezni, s leginkább pizzát veszek, meg kólát.

- Én az idén mentem föl először a csúcsra - dicsékedte el Anetta, aki hatodikos, s a Samu Mihály iskolába jár -, s nem is gondoltam, hogy ott fönt milyen szép a táj, s milyen jó a hó. Itt szinte már mindenkit ismerek, mert már harmadszor jöttem ide. Most ismertem meg Szökő Szabolcsot, aki már középiskolás, de eddig nem jött velünk. Különbön jó a társaság, esténként együtt szoktunk bulizni...

- Tényleg szép a csúcson a táj - tette hozzá a hetedik Szanella -, csak gond volt a fölvonóval. Minket, diákokat nem engedtek föl, mert azt mondták, veszélyes. Ott kevés hó volt, s a sítalpunk beleakadhatott volna a kövekbe, fagyókerekbe. Így az erdei ösvényen háromnegyed óra alatt tettük meg az utat a csúcsig, hogy aztán egész nap síelhesünk a pályákon. Ott a csákányos fölvonóval fölmentünk egész a piros pályára, s onnan ereszkedtünk le a kéken át újra a csákányosig. Nagy élmény volt számomra, hogy ezen a meredek pályán is lesiklottam.

- Mi meg hegymászók is voltunk - tette hozzá a hatodikos Beáta -, mert mi a meredekebb helyen mentünk föl a csúcsra. Tavaly még nem engedtek föl, mert kezdő voltam, de most a haladó csoporttal még jobban megtanultam síelni. Én is mentem a csákányossal is, Szaniékkal... Esténként jól elszórakoztunk, új barátokkal ismerkedtem meg: Dancsival, Szabival, Kornéllal... Nappal együtt síeltünk, este együtt buliztunk...

A hetedik Esesét egy kis baleset érte, ugyanis eltört a sícipője.

- Igen, darabokra tört a cipőm, mikor elestem, de ez nem okozott gondot, mert lehetett bérelni - mondta Emese.

- Én is szeretek száguldozni a piros, kék pályákon. Szép volt az idő, síelésre alkalmas a hó, esténként jókat buliztunk...

Megtörtént, hogy reggel nem hallottuk az óra csörgését. Még az volt a szerencse, hogy tíz óráig lehetett menni reggelizni. Nagyon jól éreztük magunkat, azt hiszem, jövőre mindannyian újra elme gyünk Maljovicára.

Daniella a Samu Mihály iskola nyolcadikos tanulója, idén először állt sítalpakra.

- Megtanultam síelni - dicsékedte el Daniella -, díszoklevelet kaptam, ennek örülök a legjobban. Borovcere is mentünk kirándulni, s láthatam Bulgária egyik legszebb síparadicsomát. Megvilágított pálya is van... Ilyet még nem láttam. Ajándékokat vásároltam...

Telelésünkön már hagyományá vált a díszoklevelek kiosztása meg a jelmezverseny, s az azt követő buli.

Végezetül álljon itt a kezdő és a haladó síelők névsora, akik díszoklevelet kaptak, mert megtanultak síelni.

Kezdők: Szamek Daniella, Urbán László, Kovačević Andrej, Gilvázi Beáta, Jáger Iván, Kovačević Lara.

Haladók: Sinkovics Zalán, Jovanović Péter, Nagy Szanella, Bálint Beáta, Cservenyák Anetta és Bálint Andor.

Hekker Krisztián középiskolás Carvendíszoklevelet kapott.

Amint olvashattátok, Gilvázi Beáta, a Petőfi iskola fiatal angoltanárnöje is díszoklevelet kapott.

- Igen, nagyon örülök neki - mondta -, valójában azért is mentem el, hogy megtanuljak síelni. Bevallom, kicsit féltem, s elbizonytalanodtam, mikor első nap a sítalpakra álltam. De mindennap egyre többet tudtunk. Az ötödik napon már lemerészkedtem az általam kiszemelt pályán. Nagy élmény volt! Ajánlom, hogy jövőre, aki teheti, s még nem volt, jöjjön el, mert nagyon szép sport a síelés, s a hely is megfelelő, aki akar, megtanulhat síelni.

Úgy váltunk el az újonnan megismert barátoktól, hogy jövőre találkozunk Maljovicán!

Koncz Erzsébet

Az én apám

Mind kevesebb idejük van manapság az apukáknak, s nagyon örülhet az, akinek az édesapja hasonlóan ráér esetleg egy madáretetőt együtt készíteni, mint ahogyan Hajnal Anna írja a versében. No, nemcsak madáretetőt, hanem megtanít benneteket bicajt javítani, traktort, autót hajtani, számítógépen dolgozni, tanulni... Sok esetben bátorít, s jó, ha példát vehettek róla...

Az **őbecsei Sever Đurki iskolában**. Mint mindig, most is **Zapletán Erika** magyartanár nő és diákjai várnak rám: a nyolcadikos **Nagy-Pál Marietta, Bilik Blanka, Papp Dóra, a hetedikes Lázár Bernadetta, Szmeskó Attila, Mester Alex**, a hatodikos **Bagi Attila**, az ötödikes **Bilik Brigitta, Kocsis Kornélia, Karácsonyi Carmella**.

– Két éve mi is készítettünk apukámmal madáretetőt – dicsekszik Sz. Attila –, s fölakasztottuk a fára. Magvakat szórtunk oda, s a cinkék meg is látogatták. Ügyvéd apukám nagyon szeretné, ha a testvéreim s én is az ő hivatását választanánk, de még nagyon távoli a pályaválasztás. Különben sokat foglalkozik velem. Ha sakkozunk, akkor leginkább ő győz, de malmozásban én jobb vagyok.

– Mi is sokat együtt vagyunk apukámmal – kapcsolódik a beszélgetésbe Kornélia –, esténként ő muzsikál, én meg énekelek. A bútorgyárban dolgozik mint lakatos, de otthon is van műhelye, s szintitartókat készít. Ügyes, szintetizátoron, szakszafonon és harmonikán játszik. Hétvégeken lakodalmakban is szokott muzsikálni, mert tagja a Harmónia együttesnek.

– Az én apukám tűzoltó – teszi hozzá Carmella –, mindig motoron vagy kocsin jár. Szeret velünk viccelődni. Nem annyira szigorú, habár jó tanuló vagyok, mindig azt mondja, csak kettesem ne legyen. Félt a fiúktól, úgyhogy a szívügyeket inkább anyukámmal beszélem meg...

– Én is inkább anyukámmal tárgyalom meg a szívügyeket – mondja Dóra. – Habár nagyon jóban vagyunk, nem mindent árulok el neki a fiúkról. Engem érdekelnek a motorok, az autó, s meg is tanított kocsit vezetni. Meg mikor készül-

tem a motorosvizsgára, sokat segített. Ugyanúgy a tanulásban is segít. Főleg a matekot, fizikát, műszakit szokta elmagyarázni. Elég szigorú, este hétkor már otthon kell lennem. Ács a foglalkozása, és szigeteli a házakat, s én is szoktam neki segíteni.

– Engem is megtanított az apám kocsit vezetni – fűzi hozzá Bagi Attila –, s a nyáron, mikor kocsival mentünk Adára, a táborba, én hajtottam. Tudok már esztergályozni, hegeszteni, kerékpárt javítani... A nyáron kerékpárral jártunk Adára a barátokkal fürödni, s mikor elromlott a kerékpár, meg tudtam javítani. A lányokkal kapcsolatban is szokott tanácsokat adni...

– Mi apukámmal mindent meg szoktunk tárgyalni, még a szívügyeket is – mondja Marietta –, s ki is szoktam kérni a véleményét. Nagyon szeret olvasni, s mondhatom, ő szeretette meg velem a könyveket. Tud kézimunkázni is. Tőle tanultam meg a keresztszemes hímzést. Nemcsak engem, hanem anyukámat és a testvéreimet is megtanította, s esténként együtt készítettük a nagy ebédlőasztalra a karácsonyi mintás asztalterítőt. Önálló kereskedése van, s sok a munkája, mégis szakít időt arra, hogy segítsen a tanulásban. Ha beszámolót kell készíteni, órákig keresgél a neten, hogy találjon anyagot. Ha műszakiból valamit el kell készíteni, együtt faragunk... Szeret kertészkedni, ilyenkor én is segítek neki. Fűvet nyírok... Nagyon szeretem apámat, mintha a jó barátom lenne. Én éppen olyan vagyok, mint ő. Büszke vagyok rá!

– Mi is nagyon hasonlítunk egymásra – teszi hozzá Blanka –, mintha önmagamát látnám a tükörben. Csodálatosan tud festeni. Tőle tanultam meg festeni, s a munkáimra már tíz oklevelet kaptam különféle pályázatokon. Nagyon örül, ha ötöst viszek haza, azt mondja, én vagyok a szeme fénye. Bármit megtenne értünk. Különben fodrász, de mindenhez ért. Fűr, farag, fából kis asztalokat készített. Aranyos. Ezermester. Nagyon szeretjük egymást. Habár már tizenöt éves vagyunk, még mindig játszik velem. Mindig tanít valamire. Megtanít az életre. Arra oktat, legyek erős, hogy ne tudjanak megbántani...

*Apám, van szöged, léced?
Fúrjunk, faragjunk ketten,
Csináljunk házikókat,
Fákra aggassuk ketten,
Tegyünk bele rongyot, szénát,
A madár hadd melegedjen,
Jó dolga lesz a madárnak!
Ugye, örülünk ketten?*

*Apám ismeri mindet:
A mátyásmadarat, szarkát,
Megetetjük a vadgalambot,
Rigót, meg cinkefajtat,
Jönnek, akik itt maradtak,
Mindegyiket szeretjük...*

– Az én apukám szépen tud faragni – kapcsolódik a beszélgetésbe Bernadetta –, s szeretnék is olyan szép munkákat készíteni, mint ő. Legutóbb egy szép, lovat ábrázoló képet készített a születésnapomra. Mikor hívják a táborba, a Kátaitanyára, ahol tanítja a gyerekeket a fafaragás művészetére, én is vele szoktam menni. Mindig figyelem, hogyan dolgozik, mert én is szeretnék fafaragó lenni.

– Apukám mindent megtesz értünk – dicsekszik Alex –, különösen, ha bajban van valaki. Mikor a testvéremet Londonba kellett vinni megoperálni, szponzorokat kerestem, mert nagyon sokba került az operáció... Különben nekem sokat segít a tanulásban, főleg a matekot magyarázza meg. Persze én is segítek neki a kinti munkákban.

– Mint ahogyan a testvérem mondta – mondja Brigitta –, édesapánk mindenhez ért. Legutóbb egy szívet készítettünk fából, befestettük, s a konyhában a falra akasztottuk. Nekem is segít a tanulásban, főleg a műszakit, fizikát, matekot szokta elmagyarázni. Mindig a jóra oktat, meg sokat játszik velem...

De jó lenne, ha mindenkinek ilyen példamutató apukája lenne, mint a Sever iskola e tíz tanulójanak!

K. E.

Alex

B. Attila

Bernadetta

Blanka

Brigitta

Carmella

Dóra

Kornélia

Marietta

Sz. Attila

NEVEM: **Nagy Vivien**
 BECENEVEM: Vivi
 CÍMEM, TELEFONSZÁMOM: 21 235
 Temerin, Dušan Car 17.
 Tel.: 021/844-349
 MELYIK SULIBA, OSZTÁLYBA JÁROK?
 Kókai Imre Általános Iskola, 5. a
 KEDVENC TANTÁRGYAIM: Magyar,
 matek, rajz, angol, biosz, torna,
 szerb, főci, töri
 AMI NEHEZEN MEGY: Olyan nincs.
 KEDVENC TANÁRAIM: Mindegyik.
 KEDVENC OLDALAIM A JÓ
 PAJTÁSBA: Lexikon, Zenebona
 KEDVENC SZÍNÉSNŐIM:
 Julia Roberts
 KEDVENC ÉNEKESNŐIM: Madonna,
 Britney Spears
 KEDVENC ÉTELEIM ÉS ITALAIM:
 Pizza, hamburger, Fanta, Pepsi
 KEDVENC TÉVÉMŰSOROM:
 A lilimlány
 KEDVENC ÉVSZAKAIM: Tavasz, Nyár
 NO ÉS A SZERELEM? Van.
 MEGJEGYZÉS: A kép harmadikban
 készült.

NEVEM: **Molnár Csilla**
 BECENEVEM: Nacsi
 CÍMEM, TELEFONSZÁMOM:
 25262 Bácskertes
 (Kupuszina),
 Duna utca 34.,
 Tel.: 063/1-550-034
 MELYIK SULIBA, OSZTÁLYBA
 JÁROK? József Attila
 Általános Iskola, 3. osztály
 KEDVENC TANTÁRGYIM:
 Matematika, torna
 AMI NEHEZEN MEGY: Olyan
 nincs.
 KEDVENC TANÁRAIM:
 Molnár Gizella, Zsivu
 Péter
 KEDVENC OLDALAIM A JÓ
 PAJTÁSBAN: Zenebona,
 Állatkirakat
 KEDVENC SZÍNÉSNŐM:
 Natalia Oreiro

KEDVENC FILMEIM: Te vagy
 az életem
 KEDVENC SOROZATOM:
 Jóbarátok
 MELYIK FILMBEN
 JÁTSZANÁM A
 FŐSZEREPET? Egyikben
 sem!
 MIÉRT? Mert nem vagyok
 olyan típus.
 KEDVENC VERSEM,
 KÖNYVEM: Sok van.
 KEDVENC ÉNEKESNŐIM:
 Rúzsza Magdolna, Auth
 Csilla
 KEDVENC EGYÜTTSEM:
 Nincs.
 KEDVENC DALOM: Na végre
 jól vagyok és pont
 KEDVENC SZÍNEIM: Zöld,
 citromsárga, kék
 KEDVENC ÉTELEM ÉS
 ITALOM: Borsóleves, kóla

KEDVENC ÁLLATOM: Cica
 MI A NEVE? Cirmi, Picipoci,
 Szutyi... (sok van)
 KEDVENC ÉVSZAKOM: Tél,
 nyár
 NO ÉS A SZERELEM?
 Természetesen van.
 KIBE EST EM BELE? Egy
 fekete hajú fiúba.

Mennyire ismered a cápákat?

Íme néhány tény ezekről az ősi földlakókról

- Évente a világban 50–70 jelentett cápa-támadásról tudunk, amelyekből 5–15 halálos kimenetelű. Ez a szám az utóbbi években növekedett, de nem a cápa fokozott agresszivitása, hanem a tengerparti nyaralók számának növekedése miatt. Mellesleg a tengerparti vidékeken évente több mint 50 ember hal meg villámcsapástól, ami azt mutatja, hogy a cápa hírneve rosszabb a valóságnál.
- Eddig összesen 375 cápafajt azonosítottak, de ebből csak egy tucatnyit nyilvánítottak különösen veszélyesnek. Az emberekkel szembeni támadások legtöbbször három fajta felelős: a nagy fehér cápa, a tigriscápa és a bikacápa.
- Míg a cápa kevesebb mint 20 embert ölnek meg évente, 20 és 100 millió közé tehető

azon cápa száma, akik a halászati tevékenységek következtében pusztulnak el. A floridai természettudományi múzeum számításai szerint egyes cápopulációk 30–50%-al zsugorodtak.

- A makocápa az egyik leggyorsabbnak tartott cápa. A mérések szerint óránkénti 32 km-es sebességgel halad, és képes a legfürgébb halakat is elkapni, mint a tonhal vagy a kardhal.
- A legnagyobb cápa a cetccápa, mely akár 20 m-esre is megnő.

- A legkisebb cápa közé tartozik a mélyvízi kutyacápa, mely 20 cm-nél is kisebb.

- A cápákat evőgépként ismerik. De miután a cápafajok egy része hidegvérű, van amelyik naponta csupán a testsúlya két százalékának megfelelő mennyiségű táplálékot fogyaszt. Ez valamennyivel kevesebb annál, amennyit az ember eszik.

- A cápa nem alszanak. Ehelyett aktív és pihenőidőszakokat tartanak.

- A cápa a kihullott fogait 24 órán belül képesek kicserélni. Életük során több ezer fogat is elhasználnak. A legtöbb cápamaradvány is kőület fogakból áll.

- Két cápafajta hosszabb időt is kibír édesvízben: a bikacápa és a pótfogú cápa. Bikacápat találtak 2800 km-t felúszva a Mississippin és 3480 km-re a tengertől, az Amazonasban.

- A puhatestűekhez hasonlóan a cápa váza nem csont, hanem porc, hasonló ahhoz, amilyen az emberek orrában és fülében van. A porcváz könnyebb mint a csont, ami segíti a cápákat abban, hogy könnyebben ússzanak a vízben – lebegni tudnak anélkül, hogy közben felemelkednének vagy elsüllyednének.

Autók Amerikában

Mivel furikáznak az óceán túloldalán?

Nehezedre esik egy néhány perces amerikai kirándulás? Nem? Jó, akkor máris ott vagyunk! A mai Mesetrágacsban ugyanis megmutatjuk neked, milyen autókkal furikáznak manapság az ott élők.

Valaki még azt hihetné, hogy abban a nagy és gazdag országban csakis az Egyesült Államokban gyártott négyke-
reűek fálják a benzint.

Hát ami igaz, az igaz, valóban ilyenek adnak el legtöbbet. Ám az utóbbi években változni látszik a helyzet, mert egyre több európai és japán autó száguld az autópályákon és a milliós városok utcáin. Van ott bőségesen Mercedeseből, Toyotából (amely a jóslatok szerint már az idén a világ legnagyobb autógyára lesz, megelőzve ezzel minden amerikai céget!), Audiból, Volkswagenből, BMW-ből.

Hogy ezt honnan tudjuk?

Hisz te magad is látod ezeken a képeken, amelyek a napokban megnyílt legnagyobb odaítai autókiallításán, a Detroitban megrendezett szemlén készültek.

S hogy a gazdag amerikaiakat érdeklik az autós újdonságok, ezt az a tény is bizonyítja, hogy az idei szemlére több mint egymillió látogatót várnak.

Mint saját szemekkel is láthatod: a világnak azon a tájain a legkeresettebbek a legalább 5 méter hosszú országúti cirkálok (igyon annyi benzint, amennyi csak belé fér!), valamint a divatos terepjárók.

(Nem árt tudnod azt sem, hogy az első amerikai autókiallítást szintén Detroitban rendezték, pontosan száz évvel ezelőtt, vagyis 1907-ben.)

Adam Sandler, a vígjátékok császára

– Egyre többet hallani rólad. Te most egyszemélyben vagy író, producer és színész (nem akármilyen színész). Legutóbb a Távkapcsban láttunk.

– Ez egy muris valami, tudod. Azt mondják a rosszmájúak, hogy Jim Carrey babérjait irigyeltem meg. De erről szó sincs. Én a magam útját járom. A Távkapcsban komolyabbra veszem a figurámat. A történet egy Michaelról szól, aki örök második. Hiába vigasztal engem drága nejem, a főnököm kihasznál lépten-nyomon. Nehezen irányítom az életemet, még az asztali távkapcsolók között is „eltévedek”. Ám aztán egy furá irányítót kapok. Az univerzális távkapcsolót. Az univerzumét...

– **Mesélj magadról, Adam.**

– Nehezen fogjátok elhinni, de az a vicces fiatalember, aki én vagyok, eredetileg bölcsésznek készült. Persze már az egyetemen is én voltam az ügyeletes clown, esténként egyszemélyes show-val röhögtettem meg a közönséget különböző szórakozóhelyeken. Nem esett nehezemre. Egy producer aztán felfedezett, és be is vezetett azonnal a filmvilág rejtelseibe. Most a barátaimmal dolgozom, azokkal is, akikkel részt vettem a Saturday Night Live-ban, de olyan is akad, aki gyermekkori szomszédom. Jó velük, mert a haverok tudják, hogy imádom aogyorókrémet, és nem falják fel rögtön az egészét a stábbüfében.

– **Milyen volt a gyermekkorod?**

– Húha, milyen is?! Már a gyermekkoromban is éreztették, hogy más vagyok, mint a többiek. Apám mindig azt mondta, hogy idióta vagyok. A nagyapám is mindig azt mondta. Amikor vezetek, egy csomó ember ugyanezt ordibálja. Meggyőztek! Több mozifilmben – minek is tagadjam – úgy ugrálok és grimaszkodom, mint egy tökkelütött pávián. De mindig azt mondták, hogy ez jól áll nekem. Pedig hidd el, éppen az említett Távkapcsban nagyon komoly vagyok...

– **Ha neked lenne egy ilyen távkapcsolód, amely visszarepít a múltba, hol kötnél ki a legszívesebben?**

– Szívesen visszapörgetném az életemet. Legnagyobb örömmel a suliba röpnék vissza,

amikor az ificsapatban baseballoztam. Jó volt hallani a tapsot, nézni a lelátón az apámat, aki büszke volt, mert a bugyuta gyermeke egy-egy pillanatra értelmes kis macsónak látszott, hehehe.

– **Hogyan neveled a gyermekedet?**

– Nagy öröm számomra, hogy nemrég megszületett a kislányom, Sadie. Feleségemmel, a modell-színésznő Jackie-vel még 1999-ben ismerkedtem meg a Kismenő című film forgatásán. Négy évre rá, 2003-ban házasodtunk össze nagy hollywoodi csinnadratta közepette. A lagzin imádott kutyám, Meatball volt az egyik tanúm. Leghűségesebb társam csokornyakkendőt viselt a szertartás alatt, és a hátára erősített párnán hozta be a két jeggyűrűt az ifjú pár számára. Nevelés? Nem akarom, hogy olyan legyen, mint én. De olyan lesz, ezt biztosra veszem, mert mindig nevet. Ő is tudja talán, hogy a jókedv és a nevetés gyógyír mindenre, ami rossz, ami elviselhetetlen az életben.

– **Sorra törted a hölgyek szívét.**

– Ááá, az a múlt, az elfelejtett múlt. De randiztam Alice Silverstone-nal, Drew Barrymore-t is üldöztem egykoron. Vele több filmben szerepeltem. A Nászok ásza hozta meg számomra a világhírt. Most egy filmben, a Hetedik mennyországban Jessica Biel a partnernőm. Ő egy szépséges jószág, akibe beleszeretek. De csak a szövegkönyv szerint, hehehe.

– **Boldog ember vagy?**

– Nagyon boldog ember vagyok. Cégem van, sokat dolgozhatok – és talán már nem vagyok idióta. Még abban az esetben sem, ha néhány vígjátékomban annak látszom...

**Mondd, hát nem érdekes?
Bicskamobilnak nevezzük, holott
kizárólag lányoknak tervezték.
Még hozzá a divatot követő, és a szépet
kedvelő lányoknak. Az elbűvölően szép
Nokia 7373 valójában divattelefon,
és csak azért szólítják egyesek
bicskamobilnak, mert ugyanúgy
nyitható ki, mint egy rendes bicska...**

MOBILSZAKI

Nokia 7373

A bicskamobil

A Nokia 7373 egyszerre különleges és elbűvölő, ráadásul két féle színváltozatban is megvehető. A bronz-, barna, narancssárga és fekete szín kombinációjából egy igazán megkapó kivitelű készülék született.

Mi a fő vonzerő benne? Persze az imént már említett bicskaszzerű nyitószerszentyű, illetve a nagyméretű billentyűzet és az éles kijelző.

A 7373 le sem tagadhatná divatmobil mivoltát, mert nem egy fiú mondott már hasonlókat róla: „Stílusos, van benne nemesi vér!”

Összecsukott állapotban kissé tömzsi hatást kelt, ehhez viszont meglepően kicsi súly társul. Mielőtt eluralkodna rajtunk a mohóság, nézzünk körül egy kicsit a burkolaton. Az alapszín a barna, a narancs, némi fekete és a bronz szemet gyönyörködtető keverékéből áll, itt-ott kisebb-nagyobb fémbetétekkel. Ennek ellenére nem hatás vadász, inkább pazar eleganciát sugároz. A telefon tapintása is visszaigazolja, amit látásunkkal már elkönyvelhettünk: kellemes műanyag, selymes bőr kényezteteti tenyerünket.

Az előlapot a 30x40 mm-es, 262 ezer szín megjelenítésére képes kijelző uralja. Ennyi elég róla: a fényerő, a kontraszt és a színek mind kifogástalanok. A képernyő felett és alatt a részszínű, afrikai törzsi motívumok dobják fel, ráadásul a hangszóró is diszkréten beleolvad a környezetébe.

Kinyitva több érdekességre figyelhetünk fel: az egyik (a többi nem so-

roljuk fel, mert nem férne az oldalra), hogy az említett képernyő mindkét irányban könnyedén elfordítható. A becsukás a nyitás irányában történik.

A hátlap is igazi csemegével szolgál, mivel a flip (vagyis az elforgatható képernyő) hátulján egy gyönyörűen megmunkált rézlap található, növényyszerű mintákkal díszítve. A Nokia tervezői tényleg beleadtak apait-anyait, szinte senkit nem hagy hide-

gen ez a megkapó rajz. Ezen kívül említésre méltó a bőrrel kombinált hátlap, melyből kitüremkedik a fényképezőgép, egy szemre emlékeztető lencséje. Fogózkodj meg: a parányi fényképezőgép 2 megapixeles fotókat készít.

A burkolat alatt rejtőző akkumulátor átlagos, 840 mAh-ás, ami a gyári adatok szerint maximum 240 órás készenlélet vagy 2,5 óra beszélgetést biztosít. A gyári csomag tartalmaz egy 128 megabájtos Nokia microSD kártyát, amely az akkumulátor alá helyezhető. Erre aztán fényképezhetsz: több száz fotó fér rá! Később ezeket áttöltheted a komputerbe, és kinyomtathatod.

Egy ilyen mobiltól elvárjuk, hogy videofelvételeket is készítsünk vele. És lám, így igaz: egy szülinapi eseményt nem csak fényképek alakjában, hanem filmként is meg lehet örökíteni.

Zenelejátszó? Itt újabb elismerés illeti a finneket. A zenetár, ahogy a neve is mutatja, a készülékben tárolt zenéket könnyen felsorolja előadók, műfajok, szerzők, stb. szerint, de kérhetünk véletlenszerű lejátszást is. A hangszínszabályzó a szokásos normál, pop, rock, jazz és klasszikus beállításokat kínálja.

A Nokia 7373 képességeiből nem maradhatott ki a 20 állomás tárolására alkalmas sztereó FM-rádió, továbbá egy órás hanganyag rögzíthető a diktafonnal, ami szintén nagyon hasznos lehet.

És hogy mekkora az új Nokia? Íme:
Méret: 88 x 43 x 23 milliméter
Súly: 104 gramm

Kutya hideg van...

Jön még kutyára dér – fenyegettük meg rakoncátlankodó négy lábú barátunkat a nyáron. De ezt is hallottuk már: nem ette meg a kutya a telet. Szóval a kutya és a hideg között lehetséges valami kapcsolat... Jött is a tél, bár az idén jóval enyhébb időjárással mint egykoron. Ilyenkor nekünk gazdinknak kell gondoskodnunk arról, hogy a fagyos időjárás minél kevésbé viselje meg ebünket. Mik a teendőink, amikor (legalább reggelente) fagy?

Bőrápolás

Télen az alacsony páratartalom és a hideg szél okozza a legtöbb bőrproblémát. Ilyenkor inkább bevisszük kutyánkat a meleg szobába, hogy megóvjuk a hidegtől, csakhogy a fűtés miatt a szobában is száraz a levegő. Tehát kutyánk bőre

menthetetlenül kiszárad és hámlani fog. Vegyünk sorra néhány mentő ötletet!

Száraz, hideg időben kerüljük a fürdést, ugyanis azzal eltávolítjuk kedvencünk bőréről az olajos védőréteget, mely megvédené a kiszáradástól.

Gyakran keféljük a szőrét, így eltávolítjuk a kócot és egyéb oda nem illő dolgokat.

Etessük jó minőségű táppal, mely a benne található vitamintartalomnak köszönhetően fényessé, ápolttá teszi a szőrét. Kerüljük a pótétkezéseket, és ne javítsuk fel enivalóját zsíros ételekkel.

Pedikúr

A havon és a jégen való sétálás bizony fájdalmas élmény lehet kutyusunknak! Ilyenkor nem a hó az igazi bajforrás, hanem amit rászórnak: a só vagy egyéb csúszásgátló, olvasztóanyag. Miközben

kutyusunk sétál a havon, ezek az anyagok beleragadnak a mancsába, és kikezdzhetik a lábát, nem beszélve arról, hogy hazaérve ebünk lenyalogatja magáról, és akár meg is betegedhet. Ezért nagyon fontos, hogy törődjünk társunk mancsaival! Ehhez nyújtunk segítséget a következő tanácsok.

* Minden séta után mossuk meg a lábát! Ezzel eltávolítjuk az olyan anyagokat, melyek kiszárást okozhatnak a mancsait.

* Hozzuk rendbe a mancsok közötti szőrt, így csökkenthetjük annak kockázatát, hogy túl sok jégkristály és sós-havas anyag ragadjon be a mancsszőrök közé.

* Kenjünk vazelint az ujjak és talppárnák közé, különösen akkor, ha hosszú sétákra készülünk.

* Ha ebünk lábai érzékenyek, vagy tényleg nagy kint a hó, akkor ne habozzunk, adjunk rá az állatkereskedésekben kapható, puha műanyagból készült hócipőt. Először kicsit furcsán fog benne járni, de aztán megszokja, és hamar hozzászokik a kellemes érzéshez.

Garfield

Neve: Garfield

Beceneve: Gari

Fajtája: macska

Kedvenc időtöltése: henyélés, szunyókálás, mint a képen

Kedvenc játékszere: bármilyen kisebb labda

Kedvenc étele: a langyos tejecske

Domán Andrea, Szabadka

Tajti

Az én kutyám neve Tajti. Legszívesebben a szobában alszik, ha apu beengedi.

Ez a fotó újév táján készült róla.

Tajti még csak négy hónapos. Nagyon csintalan, ugrál, rohángászik egész nap.

Csontot még nem adunk neki, majd ha felnő.

Békási Katalin, Szabadka

1990-ben, 17 éve történt

Megnyitották az első McDonald's éttermet Moszkvában

A hamburger

A hamburger a McDonald's éttermek mindmáig legnépszerűbb étele.

Története azonban nem Amerikában kezdődött, mint azt gyanítanánk, hanem Oroszországban. Kb. 800 évvel ezelőtt a tatárok átvonultak a sztyeppeken. Hogy a zsákmányul ejtett marhákat hasznosítani tudják, húsukat a nyergük alá tették, ott megpuhították, felaprították, majd végül nyersen tárolták.

A 18. században német matrózok hazájukba vitték az így tárolt húsokat, majd azokat szakácsok ízesítették és megsütötték. Így született a hamburger, melyet a német kikötővárosról neveztek el.

Mindmáig nyitott a kérdés, hogy kinek jutott eszébe az a zseniális ötlet, hogy a hamburgert zsemlebe tegye. Az azonban bizonyos, hogy a modern életvitelnek jobban megfelelő táplálék nem létezik.

A McDonald's-történet röviden tehát így festene:

1955: Ray Kroc megvásárolja a McDonald testvérek akkor már meglévő éttermeit, és megnyitja az első McDonald's-ra keresztelt éttermét.

1957: Meghatározzák a mindmáig kötelező érvényű alapelveket: minőség, igényes, gyors kiszolgálás, tisztaság.

1975: Sierra Vistában (USA-állam) megnyílik az első McDrive, azaz az olyan McDonald's étterem, amelyben nem kell kiszállni az arra járó autósoknak, hanem egy bódéból odaadják neki a kiválasztott ételt, italt.

A Big Mac

Minden idők legismertebb hamburgerének szülőhelye viszont már tényleg az USA. Elsősorban a hozzá használt szósz teszi naggyá a hamburgereket között. Az alap egy orosz szósz receptje, a többi mindmáig nem árulták el. Szigorú üzleti titok!

Ez bizony nagy esemény volt az orosz főváros számára, mert addig legfeljebb csak hírből ismerték a világ legnagyobb étteremláncát.

A McDonald's története persze jóval korábban kezdődött. Alapítója, az amerikai Raymond Albert Kroc 1902. október 5-én született Chicagóban. Az Abraham Lincoln Általános Iskola befejezése után két évig tanult az Oak Park Gimnáziumban, majd az Amerikai Vöröskeresztnél dolgozott egy évig mentősként. 1922-ben tengerésznek áll.

1954-ben Ray San Bernardinóban találkozik a McDonald testvérekkel, Maurice-szal és Richarddal.

Ezt követően már 1955-ben egy sikertörténetet indít el az első McDonald's étterem megnyitásával és azóta öt tekintik a vállalat alapítónak.

Ray A. Kroc 82 éves korában, 1984. január 14-én hunyt el.

• Ezen a napon történt • Ezen a napon történt • Ezen a napon történt •

JANUÁR 25. Ma Pál, Henrietta, Péter, Henrik napja van.

1900 (107 éve történt)

Megszületett Fekete István, József Attila-díjas író, a Tüskevár szerzője.

JANUÁR 26. Ma Vanda, Paula, Titusz, Timót, Viktorina napja van.

1887 (120 éve történt)

Elkezdődött az Eiffel-torony építése Párizsban.

1905 (102 éve történt)

Dél-Afrikában megtalálták a Cullinant, a világ legnagyobb gyémántját.

1932 (75 éve történt)

Meghalt ifjabb William Wrigley, a rágógumikirály.

1926 (81 éve történt)

Londonban John L. Baird bemutatta az első televíziós készüléket.

JANUÁR 27.

Ma Angelika, János, Angéla napja van.

1756 (251 éve történt)

Megszületett Wolfgang Amadeus Mozart zeneszerző, zongorista, organista, karmester.

1834 (173 éve történt)

Megszületett Dmitrij Mengyelejev kémikus, a periódusos rendszer megalkotója.

1919 (88 éve történt)

Meghalt Ady Endre költő, újságíró.

1880 (127 éve történt)

Thomas Edison szabadalmaztatta az elektromos izzólámpát.

1918 (89 éve történt)

Bemutatták az első Tarzan-filmet.

JANUÁR 28.

Ma Károly, Karola, Ágnes, Tamás, Apollónia, Inez, Péter, Amália, Margit napja van.

1805 (202 éve történt)

Meghalt Csokonai Vitéz Mihály költő, író műfordító, színész (Dorottya).

1613 (394 éve történt)

Galilei olasz csillagász felfedezte és leírta a Neptunusz bolygót, bár még akkor azt hitte, hogy egy csillagot talált.

1884 (123 éve történt)

Megszületett Auguste Piccard svájci fizikus, akinek léggömbbel elsőként sikerült közel 16 kilométer magasságba repülnie.

Mozart

JANUÁR 29.

Ma Adél, Ferenc, Valér, Etelka, Jónás napja van.

1837 (170 éve történt)

Párbajban meghalt Alekszander Puskin orosz író, költő, drámaíró.

JANUÁR 30.

Ma Gerda, Martina, Gellért, Orgona, Jácinta napja van.

1925 (82 éve történt)

Portlandban (USA) megszületett Douglas Engelbart, aki 1968-ban feltalálta és használni kezdte a számítógéphez használt egeret.

JANUÁR 31.

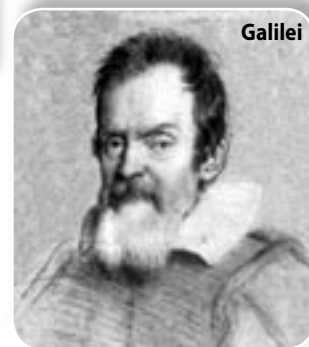
Ma Marcella, János, Lujza, Péter, Ludovika napja van.

1797 (210 éve történt)

Bécsben megszületett Franz Peter Schubert osztrák zeneszerző.

1958 (49 éve történt)

Az Amerikai Egyesült Államok Föld körüli pályára bocsátotta első mesterséges holdját, az Explorer-1-et, ezzel belépett az űrkorszakba.

Galilei

1990 (17 éve történt)

Megnyitották az első McDonald's éttermet Moszkvában.

1981 (26 éve történt)

Memphisben (USA) megszületett Justin Timberlake énekes.

RÜGYFAKADÁS

A csábítás

Vasárnaponként sokszor hiányoztam a templomból. Szüleim megdorgáltak emiatt. Több kifogást nem akartak hallani.

Mit tehettem? Apu adott negyven dinárt, hogy adakozzam a család nevében. Egy fiatalabb pap helyettesítette József atyát. Unatkoztam. Eszembe jutott a pénz. Úgy lapult a zsebemben, mintha örökre ott akarna maradni.

– Mi lenne, ha megtartanám? – suhant át az agyamon.

– Nem szabad! – figyelmeztetett egy pókocska, aki akkor ereszkedett alá az előttem ülő asszony gallérjára. Kajánul vigyorgott, és hihetetlen gyorsasággal eltűnt.

– Majd te megmondod! – vitatkoztam vele gondolatban. Kezemet a kabátom zsebére simítottam szoroson. Ragaszkodtam a pénzhez. Egyik pillanatban melegem volt, a másikban rázott a hideg. Nehezen szedtem a levegőt. Lassan kezdtem megnyugodni, mire a kis cimborá újra megjelent. Rám kacstintott, és szemtelenül szaladgált össze-vissza. Úgy tűnt, mintha fenyegetne.

– Majd adok én neked! – ugrottam fel, és egyszerűen mindenki felém fordult. Mintha a pap is felfigyelt volna rám, elkezdett hangosabban, érthetőbben beszélni. Visszaültem a padba. Az arcom égett, a szívem a torkomban dobogott. Megérkezett a csengettyűs, a pénzt gyűjtő ember. Szemével fürkészően nézett:

– No, te nem adakozol? – gondolta.

Lehajtott fejjel úgy tettem, mintha keresnék valamit.

– Mit tettél? – szólt a lelkiismeretem. Minden elmosódott előttem. A pók átugrott a padomra. Sokáig farkasszemet néztünk. Majd eltűnt, és a tömeg is indult az ajtóhoz.

Hazafelé biztattam magam, hogy lesz egy kis zsebpénzem. Mégsem nyugodtam meg. Visszaszaladtam! Megkerestem a perselyt, amelyben a templom építésére gyűjtének. Egy hirtelen mozdulattal megszabadultam a pénztől. Boldogan, könnyebbülve siettem haza.

Varga Polyák Anikó, 7. osztály
Thurzó Lajos iskola, Zenta

A legszebb este

Számomra minden este szép, amikor együtt van a család, ha otthon van anyu, apa és mi gyerekek, de mégis a legszebb a szenteste.

Ekkor kora délután anyuék becsempézik a fenyőfát a szobába. Mi közösen fel-díszítjük. Ezt különösen szeretem csinálni, a csillogó-villogó díszeket felaggatjuk a fa ágaira. Apu feladata a lámpák felszerelése. Mikor mindez elkészül, gyönyörködünk a karácsonyfában. Este szentmisére megyünk. Utána jön a várva várt ajándékozás és a finom vacsora. A karácsonyfa alól kiszedjük az ajándékokat, ez az igazi meglepetés.

Ezt az estét el sem tudnám képzelni csillogó karácsonyfa és a fenyő illata nélkül.

Még csodálatosabb, ha ilyenkor minden fehérbe borul.

Farkas Tamás, 5. osztály
Petőfi Sándor iskola, Óbecse

Év végi számvetés

*Az idén már sok a lecke,
hú, de rossz, hú de rémes!
A sok gyerek mindig magol,
ellenőrzőkre is tanul.*

*Mostanában lusta voltam,
dolgozatra nem tanultam,
meglátszik az eredményem,
a félévi jegyeimen.*

*Ez így nem jó, nagyon rossz!
Ötöseim lerontom,
az órákon nem figyelek,
szórakozom s nevetgélek.*

*Bigi, matek, rajz és zene,
ezek érdekelnek engem.
A többi, az már nem nagyon,
mégis tanulnom kell, de nagyon.*

*Ahogy most visszanezék
jegyeimre, hú de rémes!
Lusta voltam, bevallom.
Ezért meg kell változnom.*

Szenci Anikó, 6. osztály
Samu Mihály iskola, Péterréve

Magányos Fa. Gruber Klaudia törökfalui tanuló rajza

Naplórészlet

2006. december 13., szerda

Rengeteg Luca-napi pogácsát megettem. Megérte! Legalább egy heti zsebpénzem garantálva! A matekdolim nem lett valami fényes... Jó volna javítani. Miri telefonált, kicsit beteg. Januárban hét vizsgája lesz. Csak karácsonyra jön haza.

2006. december 14., csütörtök

Mindjárt éjfél. Picinek megszülettek a kiskutyái. Két kis fekete gyönyörűség! Alig várom, hogy játszhasak velük! Írtunk fizikából ellenőrzőt. Nem volt olyan nehéz. Álmos vagyok, megyek aludni.

2006. december 15., péntek

Most lett kész a Megatánc. Csanád nyert. Én neki is szurkoltam. Anyu meg Vandának, ezért most egy kicsit bosszankodik.

2006. december 16., szombat

Délelőtt csak tévéztem! Meg félóránként megnéztem a kiskutyákat. Már nevük is van: Bobi és Szotyfi. Délután egy icipicit szerbezttem. (Hú, de nem szeretem ezt a tantárgyat!) Most olvasok. Ha ezt a könyvet befejezem, újra olvasom Az emlékek örét. Szuper könyv!

2006. december 17., vasárnap

Most jöttem haza a tájházból. Meggyújtottuk a 3. adventi gyertyát. Én egy verset olvastam fel. Beszéltem Mirivel. Tanul. Még vasárnap is...

Martonosi Máté, 6. osztály
Gligorije Popov iskola, Kisorosz

Lassan itt a tél

*Elmúlik a november,
Itt lesz már a december,
Így az ősz is elmúlik,
Nemsokára havazik.*

*Az iskolai napok fogynak,
A rossz jegyek sorakoznak.
De azért ott jók is vannak,
Kitűnő a szorgalmasoknak.*

Dávid Flóra, 5. osztály
Cseh Károly iskola, Ada

Elkésett a Téliapó

A történet, amit most leírok, egy téli napon esett meg, karácsonyestéjén, az óvodában. Süvített a szél, esett a hó, nagyon hideg volt.

Az óvodásoknak színdarabot mutattak be, abban mi is felléptünk. Miután eljátszottuk a szerepeket, és elmondtuk a verseket, vártuk, hogy a Téliapó megérkezzen. Amikor eltelt egy óra, az óvó néni feldúltan így szólt:

– Hol lehet már? Miért késik?

A Téliapóról azt kell tudni, hogy nem dorozslói volt, hanem zombori, ezért volt az óvó néni ideges.

Pár perc múlva az óvó néni megint megszólalt:

– Remélem, nem esett baja...

Ekkor már a gyerekek is megunták azt a játékot, amit játszaniuk kellett, míg a Téliapó oda nem ér.

Volt, aki unalmában elaludt, voltak, akik az ellenkezőjét csinálták: ugráltak, szaladgáltak és hangoskodtak. Néhány kislány és kislány sírt, azt hitték, hogy a Téliapó azért nem jön, mert ők valami rosszat tettek.

Az egyik színpogva így szólt:

– Anya, a Téliapó azért nem jön, mert rossz voltam?

– Nem, dehogyan – nyugtatta az anyuka.

Amikor már teljesen betelt a pohár, az óvó néni átment egy másik szobába, és felhívta telefonon Téliapót. Téliapó megnyugtatta, hogy neki nincs semmi baja, csak azért késik, mert egy hótorlaszt takarítanak az útról.

– Fél óra múlva ott leszek! – mondta.

Ez így is lett. Fél óra várakozás után megérkezett a Téliapó. Csilingelés hallatszott. A gyerekek mind felugrottak és az ajtóhoz szaladtak, ezt kiáltva:

– Hurrá! Hurrá! Itt a Téliapó!

A gyerekek nagyon örültek, csodálták a Téliapót, de még jobban örültek az ajándékoknak.

Az ajándékozás után mindenki hazament. Otthon már a meleg szoba, a feldíszített karácsonyfa várta őket.

Az idén is szerepelünk az óvodában. Remélem, nem fog elkésni a Téliapó.

Szítás Emma, 6. osztály
Petőfi Sándor iskola, Dorozsló

A szaloncukor vallomása

Egy reggel arra ébredtem, hogy a padlás résén besurranó decemberi szellő az oldalamat csiklandozza, jelezve a karácsony közeledtét.

– Hurrá! Mindjárt karácsony! – gondoltam magamban, és már hallottam is nyikorogni a rozoga padlásajtót. Az anya jött fel. Még észbe sem kaptam, már a konyhában találtam magam.

Bennem egy négyéves díszszaloncukrot tisztelhetek, aki karácsony idején a Gyórfi család ünnepi fenyőjének legmagasabb pontján díszleg. Díszszaloncukorságomnak az az előnye, hogy a fa tetejéről mindent jól láthatok: látom karácsony reggelén hogyan csábítja ki a gyerekeket a puha, meleg ágyból a frissen sült kalács illata, vagy aznap este ahogy kilesik anyust ajándékozás idején. Látom azt, amint nagy figyelemmel nézik az újonnan kapott DVD-filmeket, és együtt nevetnek rajtuk, és látom azt az örömet, ami a családtagok arcáról tükröződik, mikor próbálgatják a nemrég kötött pulóvereket.

Mosoly szökne az arcomba... ha lenne arcom! Viszont szomorúság tölt el, ha belegondolok, mi lesz újév után: elmúlik az ünnepi hangulat, anya újra munkába indul, a gyerekeknek hamarosan véget ér a téli szünet, és ismét iskolába fognak járni, a karácsonyi fenyő a kertben fog landolni, és kerti fenyő lesz – megint.

En pedig...! Jaj, rossz belegondolni is! En pedig a díszdoboz alján fogok kikötni, és várhatok újabb egy évet, hogy figyelhessem a karácsony csodáit, az örömet, amit e kedves család tagjai tudnak szerezni egymásnak.

Gyórfi Adrianna, 8. osztály
Széchenyi István iskola, Szabadka

Tündérszép Ilona és Árgyélus vendége voltam

Egy verőfényes reggelen madárcsicsergésre ébredtem. Amikor kinyitottam a szemem, elkápráztatott a csillogás, ami elémm tárult: egy gyönyörű kastélyt láttam.

Elindultam az úton a kapu felé. Az örök szívélyesen üdvözöltek. – Isten hozott Tündérszép Ilona és Árgyélus kastélyában!

Amikor beléptem a kapun, elvarázsolt a kert szépsége. A fák, bokrok között virágok pompáztak. A király és a királyné már várt rám a kapuban. Majd bevezettek a csodaszép terembe. Az óriási asztaloknál sok furcsa lény ült, mintha minden mese szereplője hivatalos lett volna a vacsorára. En is helyet foglaltam Shrek mellett. A szolgálok sok finom fogást hordtak a terembe. Eléünk is raktak bőven: sülteket, gyümölcsöket és tortákat. A kigyóhús nem ízlett, de a sárkánycomb mennyei volt. Annyit ettem belőle, hogy belefájdult a hasam, és elájultam.

Mikor magamhoz tértem, a saját ágyamban feküdtem. Álmodtam talán? De akkor mért fáj a hasam?

Bús Levente, 5. osztály
Október 10. iskola, Szabadka

Barátság. Vračarić Dóra szabadkai tanuló rajza

A kis gömb

Egy gömb amely egész évben unatkozott, advent harmadik vasárnapján lekerült a sötét, poros padlásról.

A kisasztalra tették, ahonnan látta a fehér háztetőket. Figyelte a hópelyhek csillogását és vidám táncát. Mint mindig, most is izgalommal várta a karácsonyi készülődést. Az adventi koszorún három gyertya égett ezüst tobozok és piros masnik között. Érezte nagymama mézes süteményének fahéjas, narancsos illatát. Anyuka és kislánya a lakást díszítették: az ablakokra papírangyalkák kerültek, az ajtókra aranycsengős koszorúkat biggyesztettek. Apuka a sötétzöld, karcsú karácsonyfát a tartóba barkácsolta.

„Kis karácsony, nagy karácsony,

Kisült-e már a kalácsom?...” – hallotta a rádióból a kedves melódiát. A titokban megvásárolt, szekrény mélyén rejtőző ajándékok tarka csomagolópapírba burkolva hamarosan a fenyő alá kerültek. Nini, egy bársonyos kezeccske nyúl érte, és máris barátai mellett feszít. Jobbról a piros gyertya, balról pedig az ízletes, marcipános szaloncukor a szomszédja. Várja, hogy az egész család őt csodálja és énekeljen neki.

Elérkezett a várva várt ünnep. A kis gömb is tudja: karácsonykor mindennél fontosabb a szeretet.

Majlát Edit, 5. osztály
Csáki Lajos iskola, Topolya

Tél

*Tél a kedvenc évszakom,
Szeretem is nagyon-nagyon.
Hógolyózunk, szánkózunk,
Vigan dobálózunk.
Ha karácsony lesz már,
Sok gyerek ajándékot var.*

Tikvicki Natália, 5. osztály
Miroslav Antić iskola, Palics

Nyilas Misi tanára voltam

Februárban történt, hogy Gyéres tanár úr leesett a lépcsőn, és eltört a lába.

Az igazgatónak új tanárt kellett állítani a helyébe. Tolongtak is az állásért mindenféle emberek, de szerencsére engem választott erre a nemes feladatra. Először a második osztályba kellett mennem. Miután mindenki helyet foglalt, Orczy felállt, és bejelentette, hogy mindjárt összeszedi a füzeteket, s beszámol a hiányzókról. Szerintem nem vette észre, hogy nem Gyéres tanár úrral beszél, én pedig csak annyit mondtam, nem kell. Az osztálykönyv sem volt nálam, nem vezettem az órákat. Úgy gondoltam, először fel kell mérni, mit tudnak. Volt egy pár tanuló, aki semmit sem tudott. Am mégis azok voltak többségben, akik minden kérdésre tudtak felelni. Nem volt szokás az órát félbeszakítani, de én mégis ezt tettem.

– Ennyi mára! Házi feladatot nem kaptok, mehetnek ki szünetre.

Mindenki meglepődött, s rohant ki az osztályból. Csak egy fiú üldögélt magában. Tanult valamit.

– Te nem akarsz kimenni?

– Nem, tanár úr.

– Mi a neved?

– Nyilas Mihály.

Alacsony, sovány fiú volt. Visszahúzódo, és szerény, még jólnevelt is. Tiszteletudóan viselkedett, annak ellenére, hogy nem módos családból származott. Ezt termete és ruházata árulta el róla. Kinyitottam az osztálykönyvet.

– Ahogy látom, neked jól megy a latin. A számtannal együtt.

Misi nem felelt, csak halványan elmosolyodott.

– Nekem most mennem kell.

Elhagytam a termet.

Még egy hónapig tanítottam latint. Ez idő alatt nem tudtam jobban megismerni Misit, de abban biztos vagyok, hogy derek és jó ember lesz felnőttként is.

Bús Csaba, 8. osztály
Tömörkény István iskola, Tornócs

Lakatlan szigeten

Szüleim egy júliusi napon széles mosollyal vártak haza a medencéről:

- Jó hírünk van! Nyertünk egy hawaii utazást!
- Micsoda?! – csodálkoztam.
- Két hetet fogunk ott tölteni, nem nagyszerű?

– De nem úgy volt megbeszélve, hogy holnapután megyünk Horvátországba másfél hétre? Néma csönd.

– Izé... majd jövőre elmegyünk! Ha 24 órával indulás előtt lemondjuk az utat, még visszakapjuk a pénzt... – magyarázta anya, és már nyúlt a telefonhoz, hogy előbbi ötletét megvalósítsa.

Addig tovább faggattam apát.

– De mégis, hol nyertük ezt a méregdrága utazást?

- Hát a lottó harmadik főnyereménye ez volt!
- És mi etlálattuk azokat a számokat?
- Igen, szerencsénk volt.

Három nap múlva már az egyenlítői nap alatt sütkezünk, néhány szigetnyire Honolulu városától.

– Kata, ne menj messze a parttól, emlékezz a cápaveszélyre! – figyelmeztetett anya minden egyes alkalommal, mikor csak közel mentem a vízhez.

– De csak napozni akartam a vízen, ezen a felújható gumimatracon! – méltatlankodtam.

– Na jó, de csak egy fél órára! – engedélyezték.

Ráhelyeztem a vízre az előbb említett tárgyat, és jó vastagon bekentem magam napolajjal, hogy le ne égjek. Az öcsém meg rám erőltette a „Hogyan boldoguljunk egy lakatlan szigeten?” című könyvét, mert szerinte semmi sem biztos.

Pár perccel később már a hullámok hátán ringatóztam, és élveztem, hogy dobál a víz jobbra-balra, balra-jobbra... jobbra-balra, balra-jobbra... és jobbra... és balra... megint jobbra... és... – Ááá! – ez az én kiáltásom volt.

A matrac nekiment egy zátonynak, kilyukadt, én meg a vízbe estem.

Megláttam a partot, és igyekeztem kiúszni oda.

Amint kiértem, a hullám hozzám csapott valamit: a testvérem könyve volt. A következő pillanatban felálltam.

Emberi kéz (különösen egy olyan golyóstollal, amilyennel én írok) nem tudja azt leírni, amit én ott, a saját két szememmel láttam! Magas, üde pálmákkal övezett, hófehér, leheletnyi finom homokszemcséjű part... Kristálytisza, áttetsző tenger, melyből barátságos sziklák emelkedtek ki. A vízben korallokat, tengeri rózsákat, bohóchalakat, kagylókat... lehetett látni. A nap erősen tűzött, de enyhe szellő fújdogált, és friss, tengeri levegőt hozott magával. Az ég világoskék volt, és egyetlen felhő sem csúfította ezt a gyönyörű látványt. De ami a legszebb: pár lépésre tőlem egy tengeriteknőc rakta le a tojásait. Ez a természeti jelenség akkora kalandvágyat ébresztett bennem, hogy elhatároztam, felfedezem ezt a lakatlan szigetet.

Arra, hogy ezen a tengerrel körülhatárolt földdarabon nincsenek emberek, a természet tisztasága, érintetlensége miatt következtettem.

Miközben a parton sétáltam, láttam még rákokat, és üres csigaházakat, kagylókat. Sőt, egyszer

még egy kígyón is megakadt a szemem, de azt gyorsan kikerültem.

Egyszer csak észrevettem, hogy két pálmafa között, szabályos ösvény van, mely egy tisztásra vezet.

És akkor döböntem rá, hogy a könyv ami éppen jól jönne ide, a parton maradt! Gyorsan visszafutottam (milyen nehéz volt a perzselő napsütőte homokon mezítláb szaladni!), de már hiába... A hullámok elvitték a kötetet! Először azt gondoltam, hogy arrébb dobott ki a víz a könyvvel együtt, így körbejártam a szigetet.

Mondanom se kell, milyen fáradt voltam. Ráadásul, mikor felnéztem az égre, nem láttam a napot. Először pánikba estem, majd rájöttem, hogy a nap a sziget másik oldalán van, mert vörös árnyalata volt mindennek.

– Ezek szerint mindjárt éjszaka! – mondtam, de mivel a nagy csendben még a saját hangomtól is megijedtem, sikítottam egyet hozzá.

– Ki az? Ki van ott? – hallottam a fák mögül egy öblös férfihangot.

– Maga kicsoda? – kérdeztem, nem törődtem azzal, hogy egy hawaii lakatlan szigeten, ismeretlen bennszülöttel az anyanyelvemen beszélgetek.

Egy magas, izmos ember lépett elő. Úgy harmincöt-negyven éves lehetett. Bőre színe alapján félvér volt. Kopasz fején madártollas fejdísz. Kezében lándzsát tartott. Ruhája pálmalevelekből készült, de zsebek is voltak rávarrva.

– A nevem Robbie Crusoe – hajolt meg, és megemelte a fejdíszét. – Hát te? Magyarországról jöttél, ugye?

– Nem, Szerbiából.

– Aha. Rendben – ezt kissé csodálkozva mondta. Mintha most hallotta volna először életében ezt az országnevet.

– Szabad megkérdezni, hogy ön milyen nemzetiségű? – kezdtem zaklatni a kérdésekkel.

– Félig magyar, félig hawaii – hangzott a tömör válasz, s ettől megrettenve tovább nem is kérdezősködtem. Ő viszont érdeklődött: – Hajótörést szenvedtél?

– Igen.

– Ezelőtt hol voltál? Kauai szigetén?

– Igen, azt hiszem.

– Rendben – azzal az egyik „zsebéből” kivett egy mobiltelefon (!), tárcsázott egy számot, majd beleszólt: – Halló! Szerda? Igen, itt Robbie. Figyelj csak ide: készítsd elő az adóvevőt, mert megint találtam egy hajótöröttet. Kösz. Ja, és mondd meg Vasárnapnak, hogy ehetőt főzzön vacsira! Hogy mit? Ő... izé... osztrigát! Jó! Szia!

Ezzel eltette a szerkentyűt, és elvitt egy tisztáson túli vískóba. Persze én még most sem tudtam megkülönböztetni... Mobil, adóvevő... Szerda, Vasárnap...!

Kiderült, hogy ez utóbbi a felesége, a hét többi hat napjáról meg a gyerekeit nevezte el.

Miután adóvevőn jelzett a szigetnek, fél óra múlva jött egy csónak, benne néhány matrózzal és a szüleimmel.

– Inkább elviszlek szoláriumba, de napozni nem engedlek többet! – morogta anya.

Örülök, hogy jól végződött ez a „kirándulás”, és hogy ilyen sok élményben volt részem.

**Tóth Kata, 6. osztály
Cseh Károly iskola, Ada**

Kedves Pajtások!

Az idén is töletek kaptam **a legszebb karácsonyi ajándékot: 148 írás** érkezett a téli szünet előtt és alatt! 5 mivel a Jó Pajtás jubileuma miatt a Rügyfakadás csak most, a 3. számban kapott helyet, azok névsorával kezdem a levelet, akik a sok szép fogalmazással, verssel megörvendeztettek:

Ada: Almádi Krisztina, Dávid Flóra (2 írás), Kordován Ariella (2 írás), Tóth Kata;

Bajmok: Cindel Anikó és Csillag Krisztián;

Bácskertes: Dienes Blanka;

Doroszló: Brindza Beatrix (5 írás), Diósi Anett (2 írás), Gellér Ágnes (3 írás), Gellér Enikő (4 írás), Gellér Eszter (3 írás), Hegedüs Timea (8 írás), Józity Róbert (2 írás), Kocsis Réka (3 írás), Kovács Karolina, Kovács Renáta (7 írás), Novák Matildka (4 írás), Ristić Anita, Sajti Tamara, Szitás Emma (3 írás) és Szitás Tamás (7 írás);

Felsőhegy: Juhász Petra;

Kisorosz: Martonosi Máté (4 írás);

Óbecse, Petőfi Sándor iskola: Barta Enikő, Barta Ferenc, Beretka Judit, Bezeg Nikolett, Csernyák Huba, Csuzdi Noémi, Farkas Tamás, Goór Enikő, Gortva Zsolt, Horvát Leona, Horvát Martina, Kovács Kornélia, Máté Enikő, Molnár Gergely (2 írás), Ördög Valentina (2 írás), Rákos-Tóth Nikoletta, Sági Livia, Sinkovics Áron (2 írás), Soltis Kornél, Szabó Szeleştina, Tóth Attila, Zórád Annamária, Zórád Karolina;

Orom: Ózsvár Alekszandra és Szabó Norbert;

Palics: Tikvicki Natália;

Péterréve: Brusznay Glória, Börcsök Brigitta, Faragó Attila, Gallusz Csilla, Kancsár Dóra, Korhecz Laura, Mezei Gábor, Nagy István, Mucsi Richárd, Pecze Edina, Sánta Emese, Solymosi Laura, Szalma Judit, Szenci Anikó, Terék Nóra, Tóth Szabolcs, Tubik Hajnalka, Varga Barbara;

Szabadka, Milos Crnjanski iskola: Csóka Szabolcs és Joó Bence; Jovan Mikić iskola: Becseji Timea; **Október 10. iskola:** Belovics László, Bús Levente (2 írás), Gyenes Klaudia, Hajek Anna, Horvát Erika, Horvát Ibolya, Mihálovity Szintia, Rédlér Norbert és Torok Orsolya; **Széchenyi István iskola:** Gubity Deján és Gyórfi Adrianna;

Topolya, Csáki Lajos iskola: Fenyvesi Anna Zsófia, Halász Dávid, Majlájt Edit, Prokecz Lídia, Pelle Ármán és Radíć Boris; **Nikola Tesla iskola:** Fontányi Anna (2 írás);

Tornycs: Bazsó Dávid, Bús Csaba, Fejdi Emma, Firic Hajnalka és Toldi Alexander;

Zenta, Thurzó Lajos iskola: Nagy Anetta, Sóti Klára, Surányi Emese és Varga Polyák Anikó.

A fentiekből látszik, hogy a **legtöbb írást Doroszlóról, Óbecseről (Petőfi Sándor iskola) és Péterrévéről** küldték. A doroszlóiak tizenötön (4–8. osztály) az első félévben írt fogalmazásaik közül válogattak, s így **témában változatos, érdekes írásokkal** gazdagították a Rügyfakadást. **Szép leírásokat**, könyvismertetőket, **vallomásokat** tartalmazott a péterrévei vastag boríték. **A téli ünnepkörhöz kapcsolódik** az Óbecseről, Szabadkáról, Topolyáról, Kisoroszlóról küldött írások nagy része. Ez utóbbi téma a még bennük élő szép élmények okán kívánczolt a mai Rügyfakadás oldalaira. (Sajnos az ünnepi hangulatot kifejező többi fogalmazás közül csak a következő karácsonyra válogathatok majd.) De a képzeletvilágotokba transzponált olvasmányok érdekes példáit is olvashatjátok ma.

Köszönöm a sok jó írást. Amíg ilyen lelkes munkatársai vannak a Rügyfakadásnak, derűlítő vagyok a Jó Pajtás jövőjét illetően.

Tomán Mária

A hét híre

Diaz és Timberlake szakított

Cameron Diaz és Justin Timberlake három évi együttlét után úgy döntött, a jövőben külön utakon járnak.

A sztárpár a közeli barátok szerint már az ünnepeket is külön töltötte, igaz a hírt hivatalosan még senki nem erősítette meg. A legfrissebb pletykák szerint Timberlake egy drága szórakozóhelyen töltötte a szilvesztert, míg a gyönyörű színésznő a hegyekben sielt.

– Biztosan nem mi vagyunk az első olyan pár, akiknek nem működött a kapcsolata. Szerintem ez egyébként csak attól függ, hogy a benne lévő két fél mennyire odaadó – nyilatkozta a színésznő, akit utoljára december közepén láttak együtt Justinnal.

A hírek szerint az énekes nem sírt sokáig otthon, hiszen nemrég többen látták régi, főiskolai barátjával, Veronica Fimmel kéz a kézben. Justin barátai szerint a sztár teljes szívvel szereti a lányt.

Timberlake nem volt hajlandó magyarázni a hírt.

Justin Timberlake balesete

A popcsillag nemrég kisebb balesetet szenvedett az új videoklipje forgatásán.

Ezt onnan tudhatták meg a rajongók, hogy Justin bekötözött kézzel jelent meg az egyik amerikai tévé esti műsorában. Az énekes jobb kezének ujjja tört el, amikor túlságosan beleléte magát a rövid történet eljátszásába.

– Igen, egy kicsit magával ragadott a sztori, és eszembe sem jutott, hogy baj lehet abból, ha nagyobb lendületet viszek a mozdulataimba. Ugyan nekem eltört a kezem, de látnátok csak a másik fickót, aki velem együtt szerepelt! – magyarázta nevetve.

Kylie Minogue a csúcson

Az ausztrál énekesnőt, Kylie Minoguet választották a világon a legjobban öltözött nő címre.

A tavaly súlyos műtéten átesett, de már javában koncertező szépség olyan hírességet előzött meg, mint David Beckham felesége, Victoria Beckham. Victoria a néhány évvel ezelőtti világhírű lányegyüttes, a Spice Girls tagja volt.

A választást egy népszerű divatlap szervezte, és a rangsort az olvasók szavazatai alapján állapították meg.

No és a legrosszabbul öltözöttek?

Ott olyan hírességek találhatók, mint Britney Spears és Paris Hilton, a két botrányhős, valamint Beyonce...

Beyoncé Knowlesről nemrég kiderült, hogy valójában hét évvel idősebb, mint amennyinek mondja magát.

A gyönyörű énekesnő saját állítása szerint 1981-ben született, így tavaly szeptemberben még csak a 25-öt töltötte. Igen ám, de most egy igen olvasott internetes oldalnak a tulajdonába került Beyoncé születési anyakönyvi kivonata. Amelyben az áll, hogy az énekesnő valójában 1974. szeptember 4-én látta meg a napvilágot, azaz igazából 33 éves lesz szeptemberben.

Sokak szerint ez a magyarázat arra, hogy a pletykákkal ellentétben Beyoncé mégsem ment hozzá rapper barátjához, Jay Z-hez, ugyanis minden bizonnyal nem szívesen mutogatta volna személyi igazolványát.

Beyoncé természetesen mindent tagad.

Beyoncé: hét évvel idősebb, mint állította?

J-Lo hátat fordít a buliknak

Inkább divatos köténykében főzőget majd otthon?

Jennifer Lopeznek elege lett a bulikból, a jövőben sokkal inkább szeretne a családjával élni.

Az ünnepezt sztár a rivaldafény helyett a csendes otthoni lét mellett szavazott. Eztán ugyanis sokkal több időt szeretne együtt tölteni férjével, Marc Anthonyval. Most a családalapítás a céljuk, hisz az utób-

bi időben több alkalommal is felröppent a hír az énekesnő terhességéről, ám ezek a pletykák mind ez ideig alaptalannak bizonyultak.

Talán ebben közrejátszhatott a zaklatott életmód is. A legfrissebb hír szerint mindez a jövőben persze már nem lesz akadály.

(Bár J-Lo-t nehezen tudjuk elképzelni szombat esténként kis köténykében, amint épp otthon sütöget, főzőget...)

Will Smith nem rappel többé

A rapperből színésszé vált Will Smith valószínűleg nem fog többé zenei albumot készíteni, miután unokaöccse szólt neki.

Innentől kezdve Smith kizárólag hollywoodi karrierjére akar összpontosítani, és a színészmesterségben kíván minél nagyobb sikereket elérni.

Smith azt mondta:

– Az unokaöcsém gyakorlatilag elbocsátott engem. Annyit mondott: Will nagybácsi, én 17 vagyok, te viszont 37. Hagyd meg nekem a rappet... Csinálj inkább valami mást. Színészkedj, mondjuk.

Van benne valami – tennénk hozzá mi.

Szavazz te is!

Te is szavazhatsz a népszerű magyarországi slágerrádió, a Juventus Rádió slágerlistájára.

Ezt a www.juventus.hu internetes honlapon teheted meg.

A következő számokra adhatod le a szavazatod:

- Sean Paul feat Rihanna:** Break It Off
- Pink:** Nobody Knows
- Dred:** Megfordult a föld
- Pussycat Dolls:** Wait a Minute
- U2:** Windows In The Sky
- Caramel:** Párórára
- Simon Webbe:** Coming Around Again
- Lemar:** Someone Should Tell
- Sarah Connor:** The Best Side Of Life
- Nelly Furtado & Juanes:** Te Busque
- Eric Prydz and Floyd:** Proper Education

Rihanna

Jó Pajtás top 10

1. **Gwen Stefani:** Wind It Up!
2. **Sean Paul and Keisha Cole:** Give It Up To Me
3. **Akon and Eminem:** Smack That
4. **U2 & Green Day:** The Saints Are Coming
5. **Justin Timberlake:** My Love
6. **Diddy and Nicole:** Come To Me
7. **Rúzsa Magdolna:** Aprócska blues
8. **Madonna:** Jump
9. **Eminem:** You Don't Know
10. **Fergie:** Fergalicious

Gwen Stefani

Christina Aguilera-t a hangja mentette meg

élményei, melyek *I'm OK (Stripped)* és *Oh Mother* (Back To Basics) című szerzeményeiben is megelevenednek, még mindig kísértik az énekesnőt, de egyúttal arra is ösztönzik, hogy mindig a legjobbat hozza ki magából.

Az amerikai *Glamour* nevű újságnak adott interjújában Christina elmondta, hogy zsarnoki édesapja hatására már gyermekkorában elhatározta, hogy erős, független nővé fog válni. A zene és egyedülálló hangja nélkül viszont sosem sikerült volna elérni a céljait.

– Kiútként tekintetem a hangomra. Amikor a szüleim veszekedtek, felszaladtam a szobámba, felraktam egy lemezt, kinyitottam az ablakot és énekeltem. A hangom jelentette számomra a menekülést – emlékszik vissza kislánykorára Christina, aki a karrierje építgetése mellett azokra is gondol, akik kevésbé szerencsések mint ő. Egy Pittsburgh melletti központot támogat, ahol rendszeresen megosztja történetét a családon belüli erőszak elől menekülő gyerekekkel.

A Christina Aguilera nem kapott volna fantasztikus hangot az égiektől, akkor most egy megkeseredett háziasszony lenne valahol Amerikában.

Az énekesnő sosem rejtette véka alá, hogy a gyerekkora nem volt éppen mesébe illő. Az édesapja állandóan bántalmazta őt és az édesanyját. A gyerekkor keserű

Robbie Williams hipnózissal akar leszokni a cigiről

Miótán leszokott a drogokról és felhagyott az ivással, Robbie Williamsnak már csak egy káros szenvedélye maradt. A Take That egykori szépfiúja napi hatvan szál cigit szív...

Robbie most végleg le akar szokni a dohányzásról is!

Igaz, már többször is elhatározta, hogy megszabadul a káros szenvedélytől, de eddig egyetlen próbálkozása sem sikerült. Állítása szerint főként azért képtelen letenni a bűzrudat, mert ha nem füstöl, azonnal elkezd hízni.

Habár retteg a felesleges kilóktól, Robbie most mégis úgy döntött, egy-

szer és mindenkorra véget vet tüdeje rombolásának.

Hipnózissal akar megszabadulni a cigitől, ami miatt a múlt héten 100 eurónak megfelelő összegre büntették, mert Ausztráliában tiltott helyen gyűjtött rá – a színpadon, koncert közben.

– 2007-ben végleg le akarok szokni. Szerintem jó ötlet a hipnózis – mondta Robbie elszántan.

A rock rajongóinak:

Másfél évtizede a csúcson a Jamiroquai

Néhány hete került a boltok polcaira a Jamiroquai *High Times: Singles 1992–2006* című válogatáslemeze, mely az angol zenekar eddigi pályafutásának legsikeresebb kislemezdalait tartalmazza.

A rajongók által már oly rég várt kiadvány – a Runaway című, egészen friss slágerrel az élen – óriási sikernek örvend azóta is.

A csapat, szokás szerint, idén is bővelkedik a meglepetésekben, így a rajongók és a zenekedvelők ismét izgalmas évre számíthatnak – legalábbis ezt ígéri a Jamiroquai.

A High Times tavaly a 45. héten az első helyen állt Angliában az albumeladási listán.

Európa más országaiban legtöbbször a második helyre kúszott fel a Jamiroquai „gyűjteményes” lemeze.

Jegyezd meg te is:

Itt az új latin csillag?

Feszült várakozás és hosszú, kitartó munka után 2007 márciusában jelenik meg **Sergio Santos**, a külföldön már bizonyított szólóénekes első magyar nyelvű albuma. A lemez megjelenését a lendületes Amor Mio című kislemezdal előzi meg.

Sergio a mai modern latin zene méltó képviselője. Debütáló albumán saját dalait hallhatjuk, melyek bizonyára nem okoznak majd csalódást, mert az alapokat a spanyol rumba flamenca és a karibi ritmusok adják.

Az album tehát hamisítatlan déli temperamentummal fűszerezett zenei csemegének ígérkezik, mely meglepetésként néhány spanyol nyelvű számot is tartalmaz.

Lázár Ervin

Berzsián és Dideki

(Részlet)

Berzsián költő szakít az emberiséggel

Berzsián költő utálta a rosszkedvet. A mások rosszkedvét is, de a magáét kiváltképp.

Most éppen kiváltképp utálkozott. Mert olyan szomorú volt, mint egy lyukas serpenyő.

– Ha a gazdád szomorú, szomorkodj te is – mondta mérgesen a bajsának, és kackiásról konyára állította.

– Te se különbül – oktatta szép, tömött szakállát, és egy fránya mozdulattal összeborzolta.

Vészjósól tekintettel nézett a bútoraira, de azoknak egy szót se kellett szólnia – olyan szomorúak voltak, amilyenre csak ódon, barna bútorok képesek.

Kókadtan ült hát szomorú szobája közepén a konya bajsú, borzos szakállú Berzsián.

– Semmi kétség – vigasztalta magát –, ha egyszer szomorúság-világajnokságot rendeznek, úgy nyerek, mint a pinty. Két testhosszal. Azahogy két lélekhosszal. Lévén ez inkább a lélek dolga.

De valahogy nem vigasztalódott meg a kilátásba helyezett világbajnoki címtől.

– A lukasserpenyő szomorúságból lassan belesüllyedek a hervadtália állapotba – mondta keserűen, s ahogy kimondta, máris olyan szomorú lett, mint egy hervadt ália.

De itt aztán megmakacsolta magát.

– Ne tovább! – kiáltott, mert jól tudta, a hervadtália állapot után már csak az elázottzászló, majd a vízzelteltszarvasnyom szomorúság következhet. Azokból pedig napokig nem lehet kikászálódni.

– Okos fiú vagy te, Berzsián – mondta magának –, találj ki valamit szomorúság ellen! Egy-kettő!

Parancs, az parancs, olyan lett Berzsián feje, mint egy hangyaboly, sűrűgtek-forongtak, izegtek-mozogtak benne a gondolatok. Nem is hiába, mert azonnali eszébe jutott: meg kell tudni a szomorúság okát. Aztán a többi jön magától.

Törni kezdte hát a fejét: mitől szomorú?

„Talán bal lábbal keltem” – gondolta. No nem – az nem lehet. Már réges-rég úgy állította az ágyát, hogy a felkelés jobb lábra essék.

„Akkor talán az idő rossz.” Ez persze időhúzás-képp gondolta, mert jól láthatta, hogy nagyon pöffeszkedik odaki a nap. Azért odament az ablakhoz, behunyorgott a sugározónbe. Dugába dőlt ház ez is.

„Más költő örül a szomorúságnak – ötlött fel ekkor Berzsiánban –, rittyent egy édes-bús költeményt, és nagy boldogan elszavalja. – De rögtön le is torkolta magát: Én nem más költő vagyok, én Berzsián vagyok!” És büszkén körülnézett,

hogy ilyen nagyszerű dolgokat tud kitalálni. Na de mire a büszkeség, ha nem tudja okát adni a szomorúságnak! El is párolgott nyomban a büszkesége. Fölordított.

– Hé! Mitől szomorú egy valamirevaló költő?

Ordíthatott, ahogy akart. Nem felelt neki senki. Már-már olyan szomorú lett, mint egy elázott zászló, de akkor megvillant a szeme.

– Világos – mondta –, egy valamirevaló költő az emberek miatt szomorú!

Ez a felismerés felvillanyozta, nosza föl is pattant a szobája közepén álló barna, faragott lábú asztal tetejére. Onnan szavalta.

– Az emberek lopnak, csalnak, hazudnak. Lustálkodnak. Vizezik a bort. Klórozzák a vizet. Egymásnak vermet ásnak. Részrehajlók, kárörvendők, önzők, zsugoriak, gyávák, pöffeszkedők, irigyek, kontárok, tohonyák. Ez az! Ezért vagyok én szomorú! Az emberiség miatt.

A világmindenség összehúzta magát. Na most – gondolta a világmindenség –, mindjárt megszületik egy, az emberiséget ostromozó vers.

Ámde, mint általában, a világmindenség most is nagyot tévedett. Mert Berzsiánnak esze ágába sem jutott verset írni. Ehelyett elhatározta, hogy megszakítja a kapcsolatot az emberiséggel. Jókedve kerekedett. Kackiásra igazította a bajsját, megfűsülte torzonborz szakállát, és munkához látott.

Kilépett a házból, végigment a kerten. Bókolva üdvözölték őt a gyümölcsfái, és bókolva üdvözölték a dudvák meg a gazok. Mert Berzsián kertjében bővecskén akadt dudva és gaz is. Vissza-intett nekik, és odavágtázott tárva-nyitva álló kapujához. Szemügyre vette a kapufélfát, azon is legfőképp a nagy, piros gombot. Nem egyébre szolgált az a nagy, piros gomb, mint arra, hogy az emberiség, ha be akar menni Berzsiánhoz,

*Kedves Olvasó
Tanulók!*

Ki lehet az a 18–19. század fordulópontján élt költő, akinek neve elferdítésével született meg Berzsián alakja?

1776–1836-ig élt és alkotott. Niklai remetének is nevezték. Mogorva és magányra hajló ember volt. De: nagyon nagy költő. Legismertebb ódái A magyarokhoz I. („Romlásnak indult hajdan erős magyar...”) és A magyarokhoz II. („Forr a világ bús tengere...”), míg legszebb elégiái között a Közéltűtél és a Levéltörödédek barátnémhoz címűeket tartjuk számon.

Persze, ha csak a költő nevére vagytok kíváncsiak, nem kell sokat tennetek: Orbán Ottó (költészetébe néhány vers erejéig már volt alkalmatok bepillantani e rovat keretében!) és Böndör Pál (1947) vajdasági költő verse címszerűen kínálja a megoldást. Ám bízzom benne, hogy sokkal mélyrehatóbb költészeti élményre vagytok!

Bence Erika

megnyomja, s akkor odabent Berzsiánnál nagy csörgés-börgés támad, mivel ez a nagy piros – hallhatok csudát –, csöngőgomb volt. Ám az emberiség – nevezetesen az aranykezü Sróf mester, Violin, a csudazenész és Zsebeniék locska-fecske leánya, a Klopédia meg minden rendű és rangú látogatók, akik fel szokták keresni Berzsiánt – még sohasem nyomták meg ezt a csöngőgombot, mivel Berzsián kapuja időtlen idők óta nyitva állt, nemkülönben a háza ajtaja is. Mi az ördögnek csöngettek volna? Besétáltak és kész.

– Ez volt a múlt – mormogta Berzsián. – Most, hogy szakítottam az emberiséggel, új módi kezdődik itt. Nem fogtok ti engem világos nappal elszomorítani. És sötét éjszaka sem.

Ezzel nagyot nyögött. Mivel az évek óta nyitva álló vaskaput nem tudta egykönnyen becsukni. De azért becsukta. Beleizzadt, de becsukta.

– Nna! – mondta boldogan, és ráolta a böhöm, rozsdás reteszt. Elégedetten dörszölte a kezét.

De nagy hirtelen abbahagyta a dörszölést.

– Noné – mondta –, persze. Még ideállnak nekem, és nekítámaszkodnak a csöngőgombnak. Nem lesz egy nyugodt percem. Bármelyik irigy, kicsinyes, hazug, borvivező félnótás becsöngethet hozzám. Hogyisne!

Nekilátott, leszerelte a csöngőgombot. Fürtörészett nagy vidáman. Újra bezárta a kertkaput, a házához ballagott.

– Ide teszlek, te csöngő – mondta, és jól megnézte a háza bejáratát. – Ide az ajtó mellé. Ide már úgyse tud bejönni senki, mert a kertkapu zárva van. Berzsián, te lángész! – dicsérte magát.

Fűrészelt, kalapált, szegecselt. De a felénél sem tartott a munkának, amikor nagy hirtelen abbahagyta.

– Nono! – mondta. – És ha az a tekert agy-
velejű Sróf mester nem nyugszik bele, hogy
be van zárva a kertkapu, és addig katat-matat,
ügyeskedik, amíg ki nem nyitja? He? Akkor
aztán besétál szépen, és nyomja itt nekem
a csöngögmbot, mint a veszekedett fene.
Nono! Avagy az a félnótás Violin, a fülgyöttrő
muzsikus kapja magát és se szó, se beszéd,
átmászik a kerítésen. És nekitámaszkodik a
csöngögombnak... Vagy az a locska-fecske
Zsebenci leány, a Klopédia! Az ám. Majd ép-
pen Klopédia hagyja annyiban a dolgot, ha
egyszer be akar jönni. Törődik is azzal, hogy
szakítottam az emberiséggel... Berzsián, te
mégsen vagy lángész – szónokolt Berzsián,
és rögtön meg is toldotta a szónoklatot
– , azzahogy mégiscsak lángész vagy! Mert
nem ide szereled a csöngögombot, hanem
a ház háta mögé, a pusztá falra. Ki az ördög
keresné a csöngögombot a tűzfalon?

Vitte a csöngögombot hátra a tűzfalhoz.
Fűrészelt, kalapált, szegecselt. De itt már a
munka negyedénél elcsüggedt.

– Ugyan, Berzsián! – korholta magát.
– Nagy költő létedre csak ennyire ismered
az emberiséget! Vagy tán az az agyafúrt
Sróf mester nem fogja azonnal megkerülni a
házat, ha látja, hogy be van zárva az ajtó, és
csöngögomb sincs? De még mennyire meg-
kerüli! Violon meg egyenesen keringélni kezd
a ház körül. Nem is beszélve a locska-fecske
Zsebenci leányról. Mert ő meg egyszerűen
kitalálja, hogy a csöngögomb a tűzfalon van.
No de hátrább a karóhoz kötött agarakkal
– bölcselkedett Berzsián, és a homlokára
ütött –, hallgassunk eme lángelme legújabb
ötletére.

A Berzsián fejében lakozó lángelme
legújabb ötlete nem volt más, mint hogy
a csöngögót a bezárt ajtón belülről szereli,
az előszoba falára. Nem rossz! Most aztán sza-
ladgálhat a ház körül a furfangos Sróf mester,
keringélhet a félnótás Violin, és keresheti a
tűzfalon a csöngögombot a locska-fecske
Zsebenci leány.

Nosza fűrészelt Berzsián, kalapált, sze-
gecselt, de alig kezdte el, máris abbahagyta.
Mert tán nincs a tekervényes agyú Sróf
mesternek álkulcsa garmdával, sperhahnija
fölösen, reszelője, mint nyú, feszítővasa, mint
csillag az égen? De bizony van. Lehet öelötte
akadály egy zárt ajtó? Nem lehet. Na és az
a dobhártyarepesztő Violin? Hát nincs neki
rézpikulája, acéltekerője, fúzfa hegedűje? De
van bizony. És milyen ajtó tud ellenállni egy
trillalázó rézpikulának, egy trillalázó acélte-
kerőnek és egy nyiszinyószó fúzfa hegedű-
nek? Semmilyen. Nem beszélve a locska-
fecske Zsebenci Klopédia furfangjairól. Vajh,
akadály nekik egy bezárt ajtó?

– Nem akadály – mondta mélabúsan
Berzsián, de mindjárt útilaput kötött is méla-
búja talpára. – Áldalak gyűjtögető nagyapám
– kiáltotta, és a sumpuszából a sok kicit-kacat
közül előbányászta áldott emléké nagyapja

egyetlen hagyatékát, egy zöldre mázolt
páncélszekrényt. A zöldre mázolt páncélszek-
rényt nagy erőfeszítéssel begyömöszölte
a ruhásszekrénye alsó polcára, kinyitotta,
szerszámokat ragadott, fűrészelt, kalapált
és szegecselt. Beszerelte a csöngögombot a
páncélszekrénybe. Kipróbálta, hogy műkö-
dik-e. Csörgött-börgött a csöngője.

– Nagyszerű – mondta Berzsián, és
boldogan bezárta a páncélszekrény ajtaját,
még gondosabban a ruhásszekrényét. A
ruhásszekrény kulcsát eldugta a kályhába, és
elrikkantotta magát:

– Most csöngessen be, aki tud!

Mert ez nem kétséges, hiába jár Sróf mes-
ter agya tízezer srófra, ezt a csöngögombot el
nem érheti. És Violin is fújhatja! A rézpikuláját
is, meg egyáltalán. Coki neki, nem csöngög-
omb. A locska-fecske Klopédiáról nem is
beszélve! Locsoghat, fecsegget és viszont.
Közébe se jut a csöngögombnak.

Nagy boldogan hanyatt vágta magát Ber-
zsián. Belereccsent a barna agy.

– Csak te ne recsej – mondta neki Ber-
zsián –, éppen akkor, amikor győzedelmesen
fekszem itt! Most aztán szenvedhetsz irigy,
kufár, borvizező, gonosz emberiség! Meg-
szakítom veled a kapcsolatot.

Ott feküdt Berzsián napestig. Sőt nap-
reggelig, mert este elaludt és csak másnap
késő reggel ébredt. Olyan késő reggel, hogy
volt az már délelőtt tíz is. Esetleg fél tizenegy.
Nyújtózkodott Berzsián, és jó egészségeset
ásított. Fölkelt, kinézett az ablakon. Meg-
van-e még az emberiség? A gonosz, hazug,
borvizező. A kipillantásból nem sok derült ki.
A napsütés, a fák, a dudvák és a bojtórajnok
megvoltak. De az emberiségből egy fikarcnyi
sem látszott. Üres volt az utca.

– Bah – mondta Berzsián –, Sróf mester
bizonyára vizezett bort iszik a Hörpentőben,
Violin nyüvi a vonót, Klopédia meg valami-
lyen könyvtárban gubbaszt, és tanulja az
ábéabot.

Ezzel visszafeküdt. De valami nyugtalan-
ság vett rajta erőt.

(Berzsián, az „embergyűlölő” költő – mi-
ként az idézett részlet utolsó mondatai sej-
tetik – nem bírja ki sokáig az „emberiség” nél-
kül. Olvasd el *Lázár Ervin* [1936] **Berzsián és
Dideki** című könyvét [több kiadásban látott
napvilágot!], s megtudod, hogyan végződött
az emberiség kitagadásának története.)

Orbán Ottó

Berzsenyi

Tündér változatok műhelye a világ?

*Kölcsey kamuti szeméből sanda barátság
sugárzott Szemere elfeledte
a recenziót Egyszóval a Föld*

*Nagy szelidítő ám Nemzetes Körülmények Uram
por oskolájában a deák megcsapatik
és birtokügyekre fogva holtig
morogva méregeti a Horác-karikát*

*míg a nincsben telnek a férfiévek
az idő tó melyben hiába csapkod
az üstökös nyomor csóvjája
csak az eszme rázza az oszlopot*

*s a sors-arenában hol az oroslán ugrik
és bömbölésétől csillag hasadoz
görög mértékre hízik a disznó
s alomnak ott a melankólia a vér*

Böndör Pál

Berzsenyi

*Apróvá zsugorodtak a
kertek – s nőtt a hozam. Mégsen elég siker
hogy nyelvére vesz olykor egy
zűrös-furcsa idő. Még kezelésbe is:
Munkád mérni mivel lehet? –
hogy legközelebb lett a középszer itt
hát az sem a te érdemed!
Minden rosszban akad jó. De elég-e az?*

Utóirat

Amikor a Jó Pajtás januári számába beszerkesztettem **Lázár Ervin** meséjét, még nem tudtam,
hogy szomorú időszerűséggel áll majd itt rovatunkban. Lázár Ervin tavaly december végén
hetvenévesen adta vissza lelkét teremtményének. Berzsián alakja személyét idézi, alakmásváltozat.

Windows Media Player 11

Cikkünk megírásakor még csak az angol verzió volt elérhető, de egy hónapon belül remélhetőleg már a végleges magyar változat is letölthetővé válik. A honosított verzió kiadása a Windows Vista megjelenése miatt is toródott, ami első olvasatra furcsának tűnik, de ha telepítjük a Windows Media Player 11-es verzióját, a megjelenésből azonnal kiderül, mi köze a két dolognak egymáshoz.

Még ne rohanjunk ennyire előre, először lássuk a telepítést! A program letöltésénél Windowsunknak egyszer át kell esnie egy *eredetiségellenőrzésen*, ám ezzel nem elégedett meg a Microsoft. A telepítőkészlethez akár lemez mellékelten is hozzá lehet jutni (ahogy nálunk is megtalálható), ezért a telepítés első lépésében újból sor kerül rendszerünk legalitásának ellenőrzésére. Amennyiben minden rendben, folytatódhat az előző verzióval is megszokott telepítési folyamat. Ezután már jöhet a rácsodálkozás!

volt. Viszont ezt a minősítést már tárolhatjuk az állománnyal együtt, és ezek alapján máris egyszerűbben kikereshetjük kedvenceinket, amelyeket külön Kedvencek kategóriába is rendez a lejátszó. Alapértelmezés szerint mindegyik zene három csillaggal indul.

A lejátszó lassan fő digitalizálónkká is előléphet, hiszen már négy különböző Windows Media formátum (Standard, Pro, Lossless és VBR), MP3 és ettől a verziótól fogva a WAV-fájltípusok létrehozását is támogatja a legjobb minőségben. Ide tartozik még egy olyan kényelmi funkció, hogy lemez behelyezésekor máris indíthatjuk a *grabbelést* (merezvelemre mentést, esetleg más formátumban is!), majd a művelet végén ki is kérhetjük a lemezt. CD írásakor *hangkiegénylítést* is választhatunk a

kezelése sokkal egyszerűbb, mint régen. Valószínűleg ezért is indul ezzel a lejátszó minden alkalommal, de szerencsére erről egy kis trükkkel lebeszélhetjük. Egyszerű csoportokba rendezhetjük az albumokat, vagy a már lementett információk alapján előadók, év vagy akár ábécé szerint is kereshetünk. Zenemániakusok előnyben: minél többször hallgatunk egy számot, annál több csillagot kap – ez eddig is így

A lejátszó megnyitásakor hirtelen a jövőbe, a Vista világába csöppenünk: megújult, fekete színű felület, az ablakkezelő és vezérlőgombok mind külsőleg, mind látványelemekben a következő Windowst idézik. A kezelőgombok végre megfelelően lettek elhelyezve a képernyő aljára, mintha csak egy MP3-lejátszót használnánk a számítógépen. A menüsor helyett gyorsgombokat találunk a képernyő tetején, a lejátszó közepén pedig a megújult **Műsortár** helyezkedik el. Hagyjunk egy kis időt magunknak az ismerkedésre, mert elsőre valószínűleg nem találjuk meg a teljes képernyős nézetre váltó gombot: a menük előcsalogatása is kissé elgondolkodtató feladat. Egyszerűen csak mozogjunk az egérrel, és észrevehetjük, hogy egyes elemek interaktívan fel-, illetve eltűnnek, mint például az *időcsúszka* vagy a *gyorsgombok* alatti *menünyitó nyílak*. Ezzel el is érkeztünk az egyik leghasznosabb felületi újításhoz: ha bármelyik gomb alsó részéhez visszük az egeret, egy kis nyíl jelenik meg, amelyre kattintva máris előugranak az adott funkciókhoz tartozó menük. Végre nem kell ablakokat nyitogatnunk, ha a zenetömrítés formátumát és minőségét át akarjuk állítani, vagy az írandó anyag típusát szeretnénk kiválasztani. Amennyiben mégis szükségünk lenne a régen megszokott menüre, visszakapcsolhatjuk.

Az egyik legjobban sikerült fejlesztés a *Műsortárban* zajlott, amely letisztult, átláthatóbb,

Zavar a Műsortár?

Kényelmetlen lehet az, hogy első használat előtt nem mondhatjuk meg, mivel induljon a lejátszó, és mindig a Műsortár a kezdőlap. Meg lehet szokni, de miért lenne kötelező? Ha azt akarjuk, hogy más oldalon nyíljon meg a Media Player, meg kell szerkesztenünk a program parancsikonjának tulajdonságait! A jobb egérgombbal kattintsunk a programot indító parancsikonra, majd válasszuk a menüből a Tulajdonságokat. A Cél sor legvégére, egy szóköz után írjuk be ezt a parancsot: /Task, majd egy újabb szóköz után az általunk óhajtott nyitófül azonosítóját (például /Task NowPlaying):

- /Task NowPlaying: a Most játszott füllel indul a program
- /Task CDAudio: a Lemezbeszedő (grabbelés) füllel indul a lejátszó
- /Task CDWrite: az Írás fülön nyílik meg a Media Player
- /Task PortableDevice: a Másolás lejátszóra fül az alapértelmezett
- /Task SkinViewer: a választható felületek között találjuk magunkat
- /Task MediaGuide: a Microsoft internetes boltjában böngészhetünk

számok jobb hallgathatóságának érdekében, és ha nem férne ki egy lemezre a tartalom, akkor a *többlemezes írás* is támogatott.

Valószínűleg többeket érdekel az a funkció, amelyet a hordozható lejátszókhoz fejlesztettek ki: már nemcsak egy, hanem mindkét irányban szinkronizálhatjuk zenéinket. Amit pedig szinte biztosan senki nem használt még: képek is nézegethetők a Media Playerben! Az ismeretesebb formátumok kezelésére – BMP, GIF, JPEG – is felkészítették, és ugyanúgy, mint a zenét, megtekinthetjük diavetítés formájában kedvenc felvételeinket, sőt a sorrendet a Műsortárban is eltárolhatjuk lejátszási listaként!

A Windows Media Player 11-es igazán jól összerakott lejátszó. Nagyon sok hasznos funkcióval bővült, amelyek tényleg igazi multimédiás lejátszóvá teszik. Egy-két bosszúságtól eltekintve azt kell mondanunk tehát, hogy érdemes átállni rá, mert kényelmesebb a kezelése, egyszerűbb használni, és egy kis ismerkedés után már a régebbi verziók tűnnek fapadosnak.

A M' zab-völgy városai

Az algériai M'Zab-völgy története a 7. századig nyúlik vissza. Első lakói nomád berber törzsek voltak, később muzulmánok – többek között beduinok – telepedtek le a környéken. A 11. század elejétől egymás után öt város alakult ki M'Zab-földön: először El Atteuf 1014-ben, majd Bou Noura 1046-ban, ezt követte Ghardaira 1048-ban, végül Beni Isgen 1347-ben és Melika 1350-ben.

M'Zab-völgy városait védelmi okokból egy-egy sziklás dombra építették. A települések arculata teljesen egységes. A sajátos, kocka alakú házakat visszafogott díszítés jellemzi. El Atteuf a völgy legrégebbi települése. A Bou Nura-i mecsetet jellegzetes minaret díszíti.

Az öt település építészeti teljesen egységes. A tetőteraszos, kocka alakú házak egyforma magasak, és arányaik is megegyeznek. A szigorú uniformis-jellegű épületeken semmi sem utal tulajdonosuk társadalmi helyzetére. A mozabita városépítés ősrégi tervei ugyanis mereven szabályozták a házak külső és belső díszíttségének megengedett mértékét.

M'Zab völgyének településeit szimbolikus kapocs köti egymáshoz: a lakosok hite szerint az ötös szám vallásos jelentőséggel bír. Mielőtt a városok túlságosan nagyra nőttek volna, a mozabiták jobbnak látták a megsokasodott lakosság egy részét a közeli dombon alapított, új településeken szétosztani. Ennek a demográfiai telítettségnek köszönheti létrejöttét Guerrara (1631) és Berriane (1690).

A domb tetején emelkedik a vallásos hatalom székhelye, a mecset, körülötte koncentrikus körökben helyezkednek el a lakóházak. A mecset közelében a rangosabb vagy szent hivatást űző intézmények és műhelyek sorakoznak. A városfal mellett a piac zárja a sort.

A lakók annak idején coffnak nevezett politikai ligákba tömörültek, melyekből városokként csupán kettő működhetett. Ezek az egyesületek klánokra, a klánok pedig egymással rokoni kapcsolatban álló nagycsaládokra oszlottak. A végrehajtó hatalmat a djemaa, azaz az egyes klánok képviselőit magában foglaló laikus gyűlés

gyakorolta. A városok önállóságot élveztek, csak rendkívüli esetekben hívták össze a tanácsot a többi település képviselőjével. A szellemi hatalom letéteményese a tizenkét azzabából, az egyes városok vallási vezetőiből álló Halka volt.

M'Zab völgyében építészeti szempontból a mecsetek három típusát különböztetjük meg. A csodálatos harmóniát árasztó mozambita-ibadita templomok mind híján vannak a dekorációnak, e szabály alól egyedül a Mekka felé néző főkapolna (mihrab) élvez kivételt. Az enyhén piramidális minaret, ahonnan a müezzin napi öt alkalommal imára hív, a politikai és vallási egység jelképe, egyszermind őrtorony. A városi mecset a Halka kultuszának és üléseinek színhelye, ám egy esetleges támadás alkalmával akár védőbástya vagy löporráktár is lehetett a múltban.

A mecsetek második típusa a városfalakon kívüli pálmaligeteken épült. Az előzőeknél jóval egyszerűbbek, és minarettel

sem rendelkeznek. Elsősorban a legforróbb évszakban használatosak, amikor a lakosság egy része nyári rezidenciákba költözik (nálunk ezt víkendházaknak neveznek).

A mecsetek harmadik csoportját a kápolnák és temetők alkotják. Ezek szintén a városokon kívül találhatók, és csak télen, akkor is kizárólag pénteki napokon – a muzulmán kultusz napján – veszik igénybe őket.

Minden városközpontot egy – még az őslakosok által ültetett – pálmaliget ékesít. Bonyolult hidraulikus rendszer működtetése – víztárolók, kutak és csatornák segítségével – teszi lehetővé a szűkös vízmennyiség igazságos elosztását.

M'Zab völgyének öt hagyományhú városa elszigeteltségének köszönhetően a 11. század óta gyakorlatilag változatlanul őrzi szokásait, életformáját és építkezési mintáit, melyek tökéletesen alkalmazkodnak a sivatag alkotta, kietlen környezethez.

Mutasd meg a hálóruhád!

Mutasd meg, miben alszol, megmondom, ki vagy. Pszichológusok szerint sok mindent elárul jellemünkről, természetünkről, hogy mit viselünk a hálószobában.

Kezdjük a férfiakon:

Pizsama: Egyenes, nyílt, egyszerű emberre vall. Ha elkötelezte magát, kapcsolata a sírig tart. Állhatatos, szeret dolgozni, és élvezzi a természetben űzhető sportokat.

Bokszeralsó: Odafigyel a részletekre, rend van az életében. Melegszívű, barátságos, figyelmes. Nem felejt el a születésnapokat és az egyéb fontos dátumokat, évfordulókat.

Csak pizsamanadrág: Gyakorlatias, magabiztos. Nem érdekli a divat. Mindig a feladatra koncentrálnak, és addig nem áll neki az újabbnak, míg az elkezdett tökéletesen be nem fejezte. Ha rátalált a stílusára, ahhoz ragaszkodik egy életen át.

Póló: Otthon ülő típus. Nem ájul el az anyagi javaktól. Kiforrt, munkaszerető, nehezen gurul méregbe.

Ami pedig a hölgyeket illeti:

Hálóing: Romantikus alkat. A külseje nagyon fontos számára. Sokat ad a tisztaságra, a rendre, a rendezett megjelenésre. Soha nem hanyagolja el a körmét.

Flanel- vagy egyéb meleg kelméből készült pizsama: Melegszívű, másokkal

törődő személyiség. Mindig mosolyog, vigasztalja a szomorkodókat. Szereti a természetet – és a természetet. Szívesen kempingezik, túrázik.

Gyerekes pizsama: A melegséget, kényelmet becsüli legtöbbször. Erős, biztonságos kapcsolatra vágyik. Megbízható és szorgalmas a munkában, a szórakozásban, ám soha nem kezdeményez.

Póló: Nagylelkű és melegszívű, könnyen barátkozik. Játékos a kapcsolataiban. Társai megbíznak benne, méghozzá alapvetően azért, mert becsületes.

A szikla tündére

A világ minden népének mondáiban szerepelnek természetfölötti erővel rendelkező hősök, különös, megfoghatatlan lények, gonosz és jó erők. Utóbbi képviselői a tündérek, akiket általában törékeny és szépséges nőalakban ábrázolnak. A legenda szerint a Rajna-folyó mentén a Loreley sziklán is élt egykor egy tündér, aki varázslatos énekével elbűvölte az arra járó hajósokat. A szépséges jelenség azonban nem hozott nekik szerencsét, mert csengő hangjával annyira megbénította őket, hogy nem tudták többé irányítani a hajójukat, és a sziklához csapódtak. Csupán egyetlen ember akadt, akit közel engedett magához, a szegény halászegény, aki minden alkonyatkor ellátogatott a sziklához. Az aranyhajú leány megmutatta neki, hol foghatja a legnagyobb halakat, és reggelente hatalmas zsákmánnyal tért haza. Otthon aztán mindenkiné a gyönyörű teremtésről beszélt, akinek híre a fejedelemhez is eljutott. Mivel éppen ilyen feleséget szánt a fiának, nyomban a sziklához küldte, hogy kérje meg a kezét. Ám a fiú éppen olyan sorsra jutott, mint a megbabonázott hajósok. A fejedelem ekkor egy egész sereget küldött a szépség ellen, de amikor odaért, a leány a habokba vetette magát, és többé senki sem hallotta az énekét.

Szemetelés helyett

A kukába kerülő holmik újrahasznosítása korunk egyik legnagyobb feladata, hiszen ezzel nemcsak a felgyülemelő szemét ellen védekezünk, de környezetünket is védjük. Bolygónk megóvása az utóbbi időben több művész szívügyévé vált. Akadtak, akik megunt tárgyakból, és olyanok is, akik szemétből készítették műalkotásaikat. Nemrégiben a divat világába is utat tört ez a szemlélet, megjelentek a hulladékokból készült ruhák. Már kapható például az a kerékpárgumiból készült öv, amely egy biciklisfutár képzeletében született meg. Az az amerikai tervező is igazán kitett magáért, aki kidobott mosóporos és üdítőitalos dobozokból készíti táskakreációit. Egy-egy darab elkészülését mindenestre alapos kutatómunka előzi meg, ugyanis az alapanyagot segítőtársaival egyenesen a kukából gyűjti.

Kedves Jó Pajtás!

Habár már 5 éve, hogy elbúcsúztam Tőled, azóta is szívesen olvasgatlak, ha időm engedi. Nagy-nagy öröm a számomra, hogy Máté öcsém is sok írását beküldi a Rügyfakadásba, hogy épp úgy szeret olvasni, mint én, és hogy ő is ugyanolyan örömmel várja a csütörtököket, mint ahogyan én vártam.

Kedves Jó Pajtás! 60. születésnapodon nagyon sok szeretettel és tisztelettel köszönök, és kívánok további sok sikert.

**Martonosi Mirella
Kisorosz, Újvidék**

Ui.: Ezt a verset a születésnapodra írtam:

Magyarok

Tűzföldön tűzhegyek,
tűzhúson tűzlegyek.

Tűzturul elrepül,
tűzkulacs kiürül.

Tűzlovunk megissza,
a szél nem fújja vissza.

Tűz körül tűztáncok.

Lángoló tűzláncok.

Tűzről pattant menyecske,

tündöklő Verecke

Átjöttünk, megjöttünk.

Alföldre bejöttünk.

Alföldre, belföldre,

belső kéz eltörte

szívünket belülről,

belénk lát felülről.

Belső hang bennünk szól,

egy dalra elalszol.

Belsőnkben álmodunk,

ál munkában átkozunk.

Teremben kalapács,

fejünkben kopogás

felhasít, széthasít,

kívülre, messze hint.

Belső vágy, külső tér,

egymással sose fér.

Külvilág kinevet,

kitörni nem lehet.

Elveszett, vége már,

didereg a madár.

Szél viszi, sodorja,

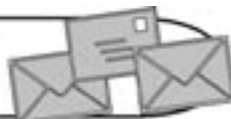
jeges víz locsolja.

Fehér ló megfagyott,

különvált, elhagyott...

Külváros kürtjein hangzik még az ének,
külhoni küllökről lepereg az élet...

MIZUJS?

Öten falinaptárt nyertek

Többen kifejezték a nyeményszelvényeket tartalmazó borítékból az Osztályozólapot. Vagy nem tudatok igazságos döntést hozni, melyik rovatnak, alrovatnak hányast adjatok? Mindkét lehetőség fennáll.

A beküldött adatokat áttanulmányoztuk, s rájöttünk belőle, hogy legjobb lenne, ha legkevésbé többféle Jó Pajtást készítenénk, annyira különböznek az érdeklődési körök. Ez persze nem valószínű meg, de mi továbbra is igyekszünk kielégíteni az olvasók igényeit.

Az előbbiekkal kapcsolatban azért engedjétek meg egy „apró” megjegyzést: AZ OLVASÁS NEM SZÉGYEN. Tehát nem árt, ha nemcsak a vicceket, a horoszkópot és a Zenebona híreit böngészitek át, hanem elolvassátok a Gyöngyhalászt, a természetéről szóló írásokat, sőt a meséket is. Ha véletlenül megtanultok valamit az olvasottakból, gazdagabbak lesztek.

Az Osztályozólapot beküldők közül sorsolással döntöttük el, kik kapnak Jó Pajtás-falinaptárt. Ezek a következők: **Kecskés Ildikó** (Nagybecskerek), **Bajusz Tamás** (Mohol), **Pilisi Florentina** (Magyarkanizsa), **Nacsa Natália** (Óbecse), **Jenován Henrietta** (Szaján).

A csontfaragó

A pukámmal készítettem interjút, Sóti Károlyllyal, aki fát, nagyobb részben pedig csontot farag.

– Mióta faragsz? – kérdeztem tőle kíváncsian.

– Szobrászkodással fiatal korom óta foglalkozom. Az újvidéki Baranyi művész házaspár vezetett be a mintázás rejtelmeibe, de faragással mindössze öt éve foglalkozom.

– Honnan jött az ötlet, hogy csontot faragj?

– Mivel ez idáig az agyag csak egy ideiglenes anyag volt, mindig foglalkoztatott, hogy mivel lehetne dolgoznom, ami végleges, maradandó.

– Hogyan fogsz neki egy faragásnak?

– Előszörban készítetek édesanyáddal egy marhahúslevest, melyben velőcsont is fő. A velő elfogyasztása után a csont megmarad, s ennek zsírtalanítása, fehéritése után kész az alapanyag a faragásra. Mikor elfog az ihlet, a csontkészletemből kiválasztok egy vastag falú, cső formájú lábszárat vagy combcsontot. Az ötlet kipattanása és a csont formája közösen adják meg a faragás folyamatát. Ezután felrajzolom a faragásom témáját, most éppen egy körképet faragok. A rajz elég vázlatos, hisz faragás közben úgyszólván leforgácsolódik. Utána előszedem a szerszámokat, és megkezdem a faragást.

– Mi volt az első műved?

– Az első munkám egy lábszárcsontra faragott körkép, persze ez a faragás domborművet jelent, témája pedig egy vadászmeze.

– Milyen géppel, műszerrel dolgozol?

– Nagy fordulatszámú, elektromos fűrőgéppel nagyon kisméretű, a hangja emlékeztet a fogorvosi fűrőre, a marófejek pedig fogászati kellékek.

– Miket szeretsz készíteni?

– A komoly munkáim közé tartoznak a domborművek, kisplasztikák, de vannak egyszerűbb munkáim is, mint pl.: kulcstartók, ékszerek, dísz tárgyak és sok más apróság.

– Mit csinálsz miután elkészül egy faragvány?

– Gyönyörködöm benne, és próbálom másokkal is megosztani örömeimet. Egy ideig a székényben tartom őket, ha már felhalmozódnak, elrakom őket dobozokba.

– Részt vettél-e valamilyen kiállításon?

– Rendszeresen részt vettem a MIRK-en (nemzetközi gyűjtők és kézművesek kiállítása).

– Eddig hány alkalommal voltál?

– Négy alkalommal voltam ott.

– Értél-e el eredményt ezeken a kiállításokon?

– Igen, az első három évben első helyezést a csontfaragási kategóriában, majd az utolsó alkalommal a három első helyezés után a nagymesteri fokozat jött, és ezt meg is kaptam.

– Mik a terveid?

– Várom a telet, a hosszú estétet, az ihletet! Ha az anyagiak összejönnek, akkor bizonyos gépek vásárlásával a munka könnyebbé és sok csodálót.

– Köszönöm, hogy válaszoltál kérdéseimre, és sok sikert kívánok a további munkádhoz!

**Sóti Klára, 7. osztály
Thurzó Lajos iskola, Zenta**

Singer Star

A Jovan Mikíć Általános Iskola zenetanárnője, Bakos Elizabetta tehetségkutató versenyt indított énektudásból Singer Star címmel. Sok tanuló jelentkezett, ám csak negyvennyolc diák jutott az elődöntőbe. A negyvennyolc diákot négy csoportra osztotta a tanárnő. Minden csoportban tizenketten énekeltek, de csak hárman kerültek be a döntőbe.

Az első csoportból: Pejčić Nataša 3. a, Suvajac Jovana 4. a és Lazarević Ivana 7. a osztályos

tanuló. A második csoportból: Mihaldžić Danilo 4. a, Dóza Anita 6. c és Stanić Ivana 7. d osztályos tanuló. A harmadik csoportból: Papić Nina 5. a, Čamprag Jelena 4. a és Ladoczi Judit 7. c osztályos tanuló. A negyedik csoportból: Stanić Tamara 7. d, Nagy Krisztina 3. c és Molnar Marianna 6. a osztályos tanuló.

Akik bejutottak a döntőbe, most lelkesen készülnek a fináléra, amely ebben a hónapban lesz. A döntőből egyesével fognak kiesni, a végére ketten maradnak, és azok közül egy lesz a győztes.

**Szabó Cibolja Hajnalka, 7. osztály
Jovan Mikíć iskola, Szabadka**

TESZT ✓

Milyen a természeted?

Mindig három lehetőség közül választhatsz: igen (3 pont), néha (2 pont), nem (1 pont).

1. Bele tudom magam képzelni mások helyzetébe.
2. Mindig meghallgatom mások problémáit.
3. Figyelek arra, hogy véleménynyilvánítással ne sértsek meg másokat.
4. Konfliktusban képes vagyok kompromisszumokra.
5. Ha valaki bajban van, szívesen segítek és mindenben támogatom.
6. Próbálok mindig igazságosan bánni másokkal.
7. A csapatmunkát többre értékelem a stréberségnél – szerintem csak így lehet valaki sikeres.
8. Tiszteletben tartom mások véleményét, még ha nem is értek vele egyet.
9. Általában nyitott, könnyen kezelhető vagyok, akivel könnyen kijönnek.
10. El tudom fogadni, hogy valaki másképpen végzi a feladatait, mint én.
11. Meg tudok bocsátani azoknak, akik igazságtalanul bántak velem.
12. Először mindenkit megbízok.
13. Sikereimről és eredményeimről nem beszélek sokat.
14. Ha valaki bajban van, állandóan azon töröm a fejemet, hogy hogyan segíthetnék.
15. Szeretem megoldani és nem kikerülni a konfliktusokat.

Van, akivel mindenki könnyen kijön, és van, aki mindenkit az örületbe kerget. A tesztből megtudhatod, hogy te milyen vagy. Néhány tipp mielőtt nekilátnál a válaszadásnak. A döntésnél kérdezd meg magadtól, mit tudsz nyújtani másoknak, hogy ők is jól érezzék magukat. Próbálg meg néha belebújni mások bőrébe és kitalálni, hogy éppen most hogyan érzik magukat. Ha úgy érzed, mindig mindenben csak neked lehet igazad, akkor gondolkozz el azon, hogy milyen árat fizetsz ezért. Gyorsan agresszív leszel, rosszabb esetben gyűlölködő. Ha konfliktusod támad, úgy oldd meg, hogy ne vádaskodj és ne keress bűnbakot.

Értékelés

15 és 19 pont között: Nehezen vagy kezelhető.

Saját véleményed és elvárásaid mindig előtérbe helyezed. Nagyon fontos számodra, hogy mindig igazad legyen, és megvalósíthasd az elképzeléseid. Mások számára gyakran önzőnek, haragtartónak és önfejűnek tűnsz. Nehezen viseled, ha valami nem az elképzeléseid szerint alakul. Persze ez problémákkal jár, hiszen kevesen fogadják el, a legtöbben inkább ellentámadásba lendülnek. Gondolkozz el azon, hogy a „Mi az, amit szeretnék?” alapkérdéshez nem kellene-e hozzátenned egy másikat is: „Mi az, amit a másik szeretne?” Ez még nem jelenti azt, hogy rögtön fel is kellene adnod az elképzeléseid, csak azt, hogy ki kell tágítanod a látóköröd. A sikerekhez egyaránt szükséges, hogy a többi embert elfogadd és komolyan vedd.

20 és 33 pont között: Erős a belső ellenállásod.

Az érzékenységed átlagos, mégis gyakran viselkedsz szélsőségesen. Két ellentétes erő munkál benned: néha nagyon nyitott vagy mások felé és elfogadod mások igényeit, vannak viszont olyan pillanatok, amikor felülkerekedik a dühös belső éned. Ilyenkor önfejű, követelőző leszel és gyakran megbántasz

másokat. Általában sikerül ismét együttműködnöd és elfogadnod a többi embert, viszont még javítanod kellene viselkedéseden. Ha úgy érzed, hogy a gyengéid támadják, lehet, hogy csak pozitívan viselkedsz a most még nehéznek tűnő szituációkban, és akkor biztosan sikerülni fog a valóságban is leküzdeni a belső ellenállást.

34 és 45 pont között: A béke angyala

Mindenkivel képes vagy megtalálni a hangot. Különösen fontos neked, hogy békés és nyugodt hangulatban élj. Ezért hajlandó vagy kompromisszumot kötni és saját igényeid a háttérbe szorítani. Még arról is lemondasz, hogy saját sikereidről beszélj, hiszen az együttműködés fontosabb neked, mint az egyéniséged. Gyakran játszol közvetítő szerepet, mert képes vagy elsimítani az ellentéteket. De vigyázz, nehogy fontosabbnak érezd mások igényét a sajátodnál! Viselkedésed arra enged következtetni, hogy lelkileg nagyon erős vagy, így mindenkiel igazságosan tudsz bánni. Gondolkozz el azon, hogy mi valósul meg abból, amit szeretnél, kövesd bátran az elképzeléseid és állj ki a véleményed mellett!

„Kedves Bizalmas sorok!

Én egy 13 éves lány vagyok, és nem tudom mit csináljak. Van egy fiú, aki nagyon tetszik. Nemrégiben ráfutottam egy gyönyörű levélpapírra, amit el is küldtem neki. Amikor ránéztem és megszagoltam, ő jutott eszembe, mert csoki illatú volt. Amint kézbe vette a papírt, nevetett. Amikor odajött hozzá az egyik barátja, csak azt mondta, hogy pfuj! Közben azt is megtudta valakitől, hogy szerelmes vagyok belé. Mit tegyek? Nagyon furcsán érzem magam. A fiú nagyon tetszik, de legszívesebben eltűnnék a világból. Kérlek, segíts!

Voxi”

Válasz:

Kedves Voxi!

Először is óriási a valószínűsége, hogy a fiú, aki tetszik, nem is olyan meghódíthatatlan, ahogyan azt a világnak meg szeretné mutatni. Hogy mosolygott és nevetett az első pillanatban, amikor a lap a kezébe került, azt jelzi, nagyon is jólesett neki, hogy valaki érdeklődik iránta. Mondjuk hízott a mája. Ugyanakkor, mert eléggé zöldfülű még, nagy szüksége van a társai véleményére és jóváhagyására. Fontos neki, hogy a társainak mi a véleménye az egész dologról, úgy tesz, ahogya a társai elvárják tőle. Hogy te mit tegyél? A furcsa érzések ellenére, ne búj be az egérlyukba szégyenedben, hanem továbbra is hébe-hóba (ne lépten-nyomon, hogy erőszakosnak tűnjél), amikor a közelében vagy, mutasd ki érdeklődésedet azzal, hogy nézed, figyeled, keresed a tekintetét és rá is mosolyogsz. De üzenetet, ajándékot, még egy papírlapot se küldjél többé neki. Hagyjad, hogy a továbbiakban ő tegye meg az első lépést.

„Kedves Bori Mária!

Én egy 12 éves boldogtalan lány vagyok. Mint a legtöbb lánynak, aki ír a Bizalmas soroknak, nekem is a szerelemmel van gondom. Mivel rendszeresen olvasom a kérdéseket és válaszokat, sokszor próbáltam a megfelelő tanácsot kikeresni, de nem találtam. Életemben idáig többször voltam szerelmes, de egyszer sem jártam sikerrel. Mindig ugyanaz volt a probléma. Akibe szerelmes voltam, semmi jelét sem adta annak hogy tetszem neki. Így hát megkérdeztem tőle, mert már nem bírtam tovább, és természetesen – ahogy azt előre sejtettem – nemet mondott. Ilyenkor összetört a szívem, vagy rájöttem, hogy talán nem is szerettem igazán. Sokszor, még mielőtt megkérdeztem volna, már észrevettem, hogy valami nincs rendben. Ezek után egy évig egy fiú sem dobogtatta meg a szívem. Eddig! Ő ebben az évben jött a mi osztályunkba. Nagyon helyes és aranyos srác. Igaz, hogy megbukott (így került hozzánk), és hogy csintalan, de szeretem. De nem tudom, hogy ő mit érez irántam. Az összes lánytól az osztályban megkérdezte, hogy akar-e vele járni, de aztán azt mondta, hogy csak hülyült. Mi ketten nagyon összebarátkoztunk, mindig viccelünk egymással és nagyon egyforma a természetünk. A múltkor megkérte a lánytestvérét, hogy szóljon nekem, szerelmes belém. Ekkor nagyon megörültem, de ez az öröm nem tartott sokáig, mert másnap a testvére azt mondta, hogy csak vicc volt. Amikor a fiúnak SMS-t küldtem, csak egy

smile-t küldött vissza. Az iskolában továbbra is viccelünk, de úgy tűnik, talán tényleg van valami. Ám nem tudok mit tenni. Mondjam meg neki, hogy mit érzek iránta? Most biztosan tudom, hogy igazán szerelmes vagyok. SZERETEM! Csak nem tudom, mit tegyek, nehogy ezt a kapcsolatot is elrontsam. De lehet, hogyha arra várok, hogy ő lépjen elsőnek, az csak időpocsékolás. És még az is nehezíti a helyzetet, hogy faluról jár be. Azt tudom, hogy nincs szimpátiája, de azt is hogy senkire nem kényszeríthetem rá, hogy szeressen. Egészen össze vagyok zavarodva. Kérem, segítsen! Mit tegyek? Lépjek elsőnek? Előre is köszönöm!

Cicus”

Válasz:

Kedves Cicus!

Nekem úgy tűnik, hogy te nagyon türelmetlen természetű vagy. Ez a türelmetlenség és rohanás az, ami nem nagyon tetszik a társaidnak, a szimpátiáidnak, és megijednek tőled. Ilyenkor vissza is vonulnak a biztonságot nyújtó, nyugodtabb társaid társágába. Azokkal szeretnek inkább együtt lenni, akik nem követelnek többet, mint amit adhatnak: barátságot. Te nagyon jó helyzetben vagy, annak ellenére, hogy boldogtalannak érzed magad. Még csak 12 éves vagy és a java, az igazi szerelem (Mert lesz ám még egy pár!), még csak ezek után fog következni. Ezért ne rohanj, várd ki, hogy te is és a szimpátiáid is megérjete a szerelemre. Ha igazán vonzódasz ehhez a fiúhoz, akkor jó lenne, ha elegendő időt adnál neki. Várd ki, hogy megérjenek benne az érzések, tisztán lássa ő is, mit is érez tulajdonképpen irántad, hogy ami benne van, több-e a pusztá baráti vonzalomnál. Addig is élvezd az együtt eltöltött időt, a beszélgetéseket. Így jobban megismered, és könnyebben eligazodsz mind a viselkedésén, mind a jelzésein, amit feléd küld.

Én nem mondanám ki nyíltan neki, hogy mit érzek, hisz más módon is megmutathatjuk a másik embernek, ha kedves számunkra, ha vonzóan tartjuk, sőt szeretjük. Például szívesen tartózkodunk ott, ahol ő is van, odafigyelünk rá, igyekszünk a szemünkkel kapcsolatban lenni vele, rámosolygunk, vagy visszamosolygunk rá, ha ő kezdeményezte az ilyenfajta kommunikációt. Ha pedig ő is hasonlóan viselkedik, mint az előbbieken leírtuk, nem kell sokáig várnod, hogy megtegye azt a lépést, amire te vágysz. Azt se vedd tőle zokon, ha továbbra is megmarad a pajkos, jó baráti viszonynál, ha kiderül hogy ő is csak egy bizonytalan és éretlen tini, aki még nincs felkészülve a SZERELEMRE.

„Kedves Bizalmas sorok!

Én 13 éves lány vagyok, és egy gondom van: a nyáron megismerkedtem egy nagyon helyes sráccal. Idősebb nálam, nyolcadikos. Nem tudom, mit kezdjek vele, mert nagyon sértődékeny és mérges típus. Ha valami nem tetszik neki, megharagszik és nem válaszol az SMS-eimre. Tanácstalan vagyok, nem tudom, hogyan viselkedjek vele. Kérlek, adjál tanácsot!

SMS”

Válasz:

Kedves SMS!

Igazán nincs sok gondolkodni való. Nem kell tenned semmit se! Hagynod kell, hogy kifújja a mérget. Addig pedig egy fia SMS-t se küldjél neki! Ha nem válaszol soha többé, se baj! Nem egy helyes és szép fiú van a világon!

Babszem Jankó újévi tanácsai

Első tanács: Hogyan menjünk iskolába?

Természetesen úgy, hogy lábunk alsó végét, azaz a talpukat a járdára helyezzük. Járás közben feltétlenül váltsuk a lábunkat. Egyszer a jobb lábunkat emeljük fel, másszor a bal. Ne hátrafelé lépegessünk, hanem előre. Aki hátrafelé megy, az hazaér. Ha az iskola a sarkon túl áll, kanyarodjunk be. Ne ugráljunk veréb módra, két lábon egyszerre, mert könnyen elharaphatjuk a nyelvünket, és ez fölöttébb kellemetlen lenne.

Második tanács: Hogyan hallgassuk tanítónkat?

Tisztára mosott füllel. Mosatlan füllel mindent fordítva hallhatnánk, s így aztán mindent fordítva tudnánk, és életünk végig azt hihetnénk, hogy Ausztrália egy ritka növény, a televízió pedig egy veszedelmes betegség.

Harmadik tanács: Mit felejthetünk otthon?

Egyet és mást sose felejtsünk otthon. A legborzasztóbb, ha a tizórainkat felejti otthon, mert akkor a tanítás végéig éhezniük kell, és elmaradunk a növekedésben, fejlődésben, és korogni fog a gyomrunk, ezzel pedig a többieket is megzavarjuk a tudomány elsajátításában. De a füzeteket se feledjük otthon, és természetesen a tankönyveket és a tollat se. Viszont nyugodtan otthon felejthetjük eleven zsiráfunkat és kitömött óriáskigyónkat. Mert az efféle még soha semmiféle tanító soha semmiféle tanulótl nem kérte számon.

Negyedik tanács: Hogyan írjunk a füzetbe?

Iparkodjunk, hogy mindig a kezünkkel írjunk a füzetbe. A tollat sose szorítsuk a fogunk közé, mert könnyen lenyelhetnénk, ez pedig vakbélgyulladás okozhatna. Arra is vigyázzunk, hogy mindig szépen írjunk, különben írásunkat bárki könnyen összetévesztené a macskakaparással, és azt hinné, hogy Csizmás Kandúr iskolájába járunk.

Ötödik tanács: Hogyan olvassunk az olvasókönyvből?

Lehetőleg azt olvassuk, amit a könyvbe írtak. A kisebb tanulók számára ugyan még engedélyeznek néhány apróbb olvasási hibát.

Például: ha sas helyett azt olvassuk, hogy vas, még nem dől össze a világ. De ha történetesen a sas helyett azt olvassuk, hogy számár, még a szomszédék kutyája is csacsinak néz majd bennünket.

Hatodik tanács: Hogyan szerezhetünk csupa kitűnő osztályzatot?

Egyszerűen úgy, hogy a tanító néink csupa „kitűnő”-t írjon a bizonyítványunkba. Ennek az a módja, hogy olyan tanító nénre tegyünk szert, aki csak kitűnőket tud írni.

Ezek az én jó tanácsaim az új esztendőre. Remélem, mind az iskolában, mind pedig otthon nagyszerű hasznát veszitek.

*Igaz barátotok: Babszem Jankó
Kovács Erzsébet illusztrációja (Tábortűz)*

Okos Hanzi és a többiek

Tudnak-e az állatok számolni?

Annak idején nagy hírnévre tett szert az „Okos Hanzi” nevű ló. Gazdája beutazta vele fél Európát és mindenütt csodájára jártak az emberek, ez a ló ugyanis még gyököt is tudott vonni! Odaálltak eléje és feltették a kérdést: mennyi kétszer kettő? És az okos Hanzi négyszer dobbantott a lábával. A dolog akkor is hibátlanul ment, amikor a gazdája nem is volt jelen! A furcsa csak az volt, hogy ha olyant kérdeztek tőle, amire a kérdező sem tudta a választ, hát akkor szegény Hanzi csak dobbantott

és dobbantott, kétségbeesetten várva a jelle, hogy elég! A ló ugyanis nem számolt, hanem a kérdező arcáról olvasta le az eredményt. Amint már említettem, az állatok az arcnak olyan finom rezdüléseire is reagálnak, amelyeket az ember észre sem vesz. Nincs szó arról, hogy a kérdező csalni akart volna, csak önkéntelenül elárulta arcának – általunk nem észlelt, de a ló által nagyon is jól megfigyelt – akaratlan rezdüléseivel, hogy a dobbantások elértek az eredményhez.

Galambokkal és papagájokkal végzett kísérletek igazolják, hogy ezek a madarak legalább hatig igenis tudnak számolni. A gabonaszemeket olyan tálkába tették, amelyeknek a fedelére hat pontot festettek. A madarak biztosan megtalálták olyankor is, amikor a tálkát olyanok közé helyezték, amelyeken más pontszám volt. Jól tájékozódtak akkor is, amikor a tálkák sorrendjét vagy a fedelükön levő pontok elhelyezkedését megváltoztatták.

Tehát a madarak valóban számoltak!

Csimpánzokkal végzett kísérletek igazolják, hogy hétig biztosan számolnak. A kísérlet során a majom az eléje tett cukorkák számát egy gomb lenyomásával táblán jelezte.

Kiss Bitay Éva

Kinek milyen a világ c. könyvéből.

Az A-vitamin

A vitaminok a szervezet legsokoldalúbb védőcsapatai, nélkülük védtelenek lennének a vírusokkal és a baktériumokkal szemben, és a szervezet teljesen működésképtelenné válna. Az A-vitamin például a test külső és belső bőrrétege, valamint a szemek részére szükséges, hogy a színeket és a világot a sötétől meg tudjuk különböztetni. A legtöbb a csukamájolajban, a csirke- és a marhamájban, valamint a sárgarépában található. A főzés sok esetben megsemmisíti ezt a vitamint, ezért ajánlatos a nyers sárgarépa fogyasztása. Akinek a szervezetében kevés az A-vitamin, annál fényérzékenység, májműködési zavarok lépnek fel, töredeznek a körmei, fénytelen a haja, száraz a bőre.

Télen érdemes reszelt sárgarépat, kiszajtolt levet fogyasztani, és a levesekbe is minél többet belefőzni!

Játsszunk mást!

Hangszerjáték

Agyerekek kis csoportokba ülnek, és más és más hangszert utánoznak a kezükkel, például hegedűt, trombitát. Közismert, pattogó ritmusú éneket kezdenek a játékezővel együtt. A játékező gyorsan változtatva mutatja a hangszereket. Csak annak a csoportnak szabad mutogatni és énekelni, amelyik hangszereit a játékező mutatja. A többi csoport elhallgat, és karba tett kézzel ül. Aki elhibázza, zálogot ad.

Játék csengővel

Valamilyik gyereknek bekötjük a szemét és a többieknek egy csengőt adunk, amelyet gyorsan át-át adogatnak egymás között. A bekötött szemű játékos a csengő hangja után megy és igyekszik elfogni azt, akinél a csengő van. Köteles három rövidet csegetni az, akinél a csengő van, különben a bekötött szemű társuk sohase tudná célját elérni. Akinél elfogja a csengőt, a következő körben annak kóti be a szemét.

Szólásmagyarázat

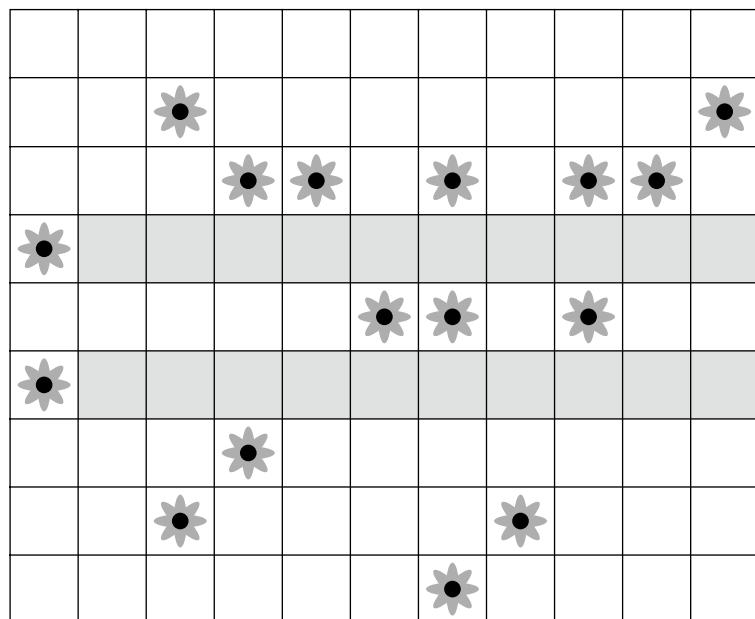
Otthagyt csapat-papot

Ez a szólás azt jelenti, hogy valaki mindent, ami fontos volt számára, felelőtlenül, meggondolatlanul elhagy vagy félbehagyva a megkezdett munkát távozik, valamint hirtelen, búcsú nélkül odébbáll.

Ez a szólás nem valamely feledésbe merült régi szokásból, találó megfigyelésből vagy babonából származik, hanem irodalmi műből szakadt ki. Petőfi Sándor Csokonai című verse a szólás forrása. Petőfi verse azt a derűs, társaságot kedvelő Csokonait állítja elénk, aki egy alkalommal pap barátjától átment a szomszédba, hogy hordóba való csapatot kérjen kölcsön, ott azonban egy lagzi kellős közepébe csöppent, megfélekedett a vendéglátó barátjáról, aki pedig a hordólyukra szorított tenyérrel várta a pincében. „Csapot, papot mindent felejtett Csokonai Vitéz Mihály” – írta Petőfi, és ebből alakult ki a szólás.

TARKA OLDAL

Berakós rejtvény

Kovács hazatér a vadászatról.

- No? Sikeres volt a nap?

- Nem túlzottan. Elejtettem egy nyulat.

- És hol van?

- ...

A választ megtudod, ha berakod a megadott szavakat, betűcsoportokat a rácsba.

Kétbetűsek: BE, ET, ÉL,ÉR, LO, PÁ, ÜT, YO, YT.

Hárombetűsek: ELI, IBI, ILY, KÉK, KÖD, NÓE, TEA.

Négybetűsek: MAKO, PALI, PAKT, TATA, TÓLÓ.

Ötbetűsek: ÁTLÓI, DOLLY.

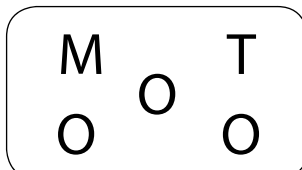
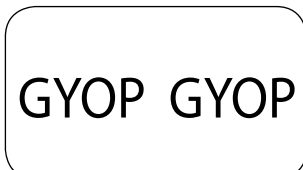
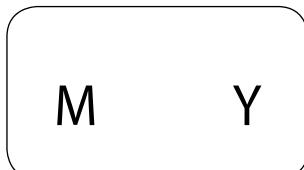
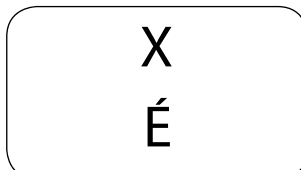
Hatbetűsek: DIJAZ, GYEREK, INGÁZÓ, NEM HITT.

Hétbetűsek: JÓLTART, NYOMTAT, TOALETT.

Kilencbetűs: ÖRÖMTELEN.

Tizenegy betűs: KÖRÜLMÉNYES.

Betűrejtvények

1 2 3 4

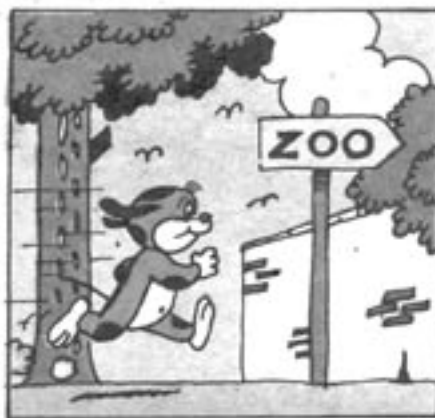
Skandináv rejtvény (3.)

Mai rejtvényünkben Kányádi Sándor erdélyi költő Ballag már című óévet búcsúztató versének első sorát kell megfejtenetek.

	ROMÁNIAI FOLYÓ	▼	ÁLMOT LÁTOK	▼	A FA HAJTÁSA	▼	LAKAT	▼	NŐI NÉV KIS RÓBERT	▼	BEKERETEZ	▼	
	BELGIUM		ÍZES		NEVELŐ		ZÖMÖK				ZAMBIA		
	VISSZAMER! MÖRINCZ ZSIGMOND REGÉNYE	▶			NITROGÉN		SZIRT TANÍT (ÉK. H.)	▶			HANGTALAN ROZI	▶	
									PAJTÁS	▶			
5	KÉN BETŰI KERET	▼	HANGTALAN SVÉD JUTTATNI	▶			KERTÉSZ ÁKOS	▶	IRODALOM ELEJE ESKÜVŐ	▶		MÁTHÉ ERZSI NŐI NÉV	▶
FÜZET			SÁNDOR EGYNEMŰI O. E. S.	▶			OSZTRÁK FOLYÓ MAJDNEM ÁGAS	▶			RÉGI FÉRFI-NÉV FORDÍTVA RÓ	▶	
JULES VERNE REGÉNYE											EDZ BETŰI A MÁSODIK SZEMÉLY	▶	
SÜKÖSD MIHÁLY		ÚJ, IDEGEN SZÓVAL VATIKÁN			GRAMM ZENTA ELEJE		NORVÉGIA		KELLEMES JÁRKALÁS ÉSZAK				A HARMADIK SZEMÉLY 500
												DÉL	

Pifú vetélkedik

Kos (III. 21.–IV. 20.)

Elmondható erre a hétre, hogy most sem lesz kevesebb feladatod, mégis észrevehetően simábban mennek a dolgok, mint korábban. Javul a kapcsolatod a szüleiddel, és így jóval több megértésre, segítségre számíthatsz. Egyetlen bökkenő a türelmetlenséged és a nyugtalanságod. Mivel ezek nem mutatnak csökkenő tendenciát, nem árt jobban odafigyelned erre. Az iskolában javulás várható, elismerik igyekezeted.

Bika (IV. 21.–V. 20.)

Érzelmi téren meglehetősen kiegyensúlyozott vagy, de azért a szerelem terén ne várj különösebb változást. Egy nagyon fontos dolog: változatlan lelkesedéssel figyelj szimpátiádra. Az iskolában komolyabb változás nem várható. Amilyen mértékben növekedik tanulási kedved, szerencsére olyan mértékben szaporodnak jó osztályzataid is. Az sem fog különösen idegesíteni, hogy néhány szokásos programodon nem tudsz részt venni.

Ikrek (V. 21.–VI. 21.)

Az előző évi hajtság folytatódik. Szerencsés leszel, mert most sokkal jobban tudsz koncentrálni és az idődet is egyszerűbben tudod beosztani. Ha kevesebbet idegeskedsz, kevesebb lesz az üresjáratod és lényegesen több feladattal tudsz megbirkózni. Ne aggódj, mindenki a segítségére lesz, így nem fenyeget a szétforgácsolódás veszélye. Emellett jó eredményeket könyvelhetsz el, amelyeket tanáraid is elismernek.

Rák (VI. 22.–VII. 22.)

Érzelmi kapcsolatod derűs, békés. Zavaró körülmények e téren nem merülnek fel. Az iskolában sem várható különösebb változás. A kiegyensúlyozott háttér nagyfokú lelki, hangulati stabilitást ad. Így a feladataidat is eredményesen tudod elvégezni. Nagy kitartással és nagy lendülettel veted magad a tanulásba.

Oroszlán (VII. 23.–VIII. 23.)

Már nem tűr halasztást a hetek óta felgyülemlett feladathalmaz. Igyekezz, nagyon össze kell szedned magad és jól meg kell szervezni a munkádat, hogy lépést tarthass a veled szemben támasztott elvárásokkal. Egyes részletkérdésekkel most többet kell foglalkoznod, mint korábban. Fontos lenne többször ellenőrizned magad. Figyelni kell minden apróságra, hogy egy kis galiba ne növekedjen az egekig!

Szűz (VIII. 24.–IX. 23.)

Szimpátiáddal ismét feszültségek léphetnek fel, ami a korábbi békét, de az egyhangúságot is megbontja. Az érzelmek valódi kinyilvánításának nagyobb lesz a jelentősége, és a lehetőségek is sorakoznak. Gyakori és heves viták várhatók. A kibékülések pedig a kapcsolat erősségét minősítik. A suliban gyarapodnak feladataid, de túl sok idegeskedéstől nem kell tartanod. A már megszokott tempóddal is eredményes tudsz lenni.

Mérleg (IX. 24.–X. 23.)

Az előző év végi elmaradt feladataid még elvégzésre várnak. Idegeskedésre azonban semmi okod, mivel a feladatok nem szokatlanok, sőt most sokkal jobban tudsz azokra koncentrálni. Igen jó ötleteiddel hatékony megoldásokat vagy képes alkalmazni. Ezzel nemcsak magadnak lesz könnyebb, hanem környezeted elismerését is kivívod. Egyéb programjaidra, szórakozásra, társasági életre is marad elég idő, így összességében elégedett lehetsz.

Skorpió (X. 24.–XI. 22.)

A szerelem kérdései foglalkoztatnak főként ezen a héten. Kezdeményezz bátran, hisz közlekedésed egytől egyig siker koronázza. Ez függ a jó előkészítéstől is természetesen. Mielőtt bármilyen feladatot elvállalsz, előbb a szóba jöhető feltételeket tisztázd. Komolyabb siker ezúttal is csak nagy energiabefektetéssel érhető el.

Nyilas (XI. 23.–XII. 21.)

Fokozatosan lendülsz bele az iskolai életbe, de szinte mindennap valami változik, módosul. Az viszont előnyödre legyen írva, hogy egyhangúságtól nem kell tartanod. Komoly kihívásoknak nézel elébe. Össze kell szedned minden lelki erődöt, hogy a feladataidra tudj összpontosítani. Nagyon jó eredményeket vagy képes elérni, de ehhez igen nagy energiabefektetések szükségesek. A hét végi szórakozást mérsékelni kell. Persze lehet az is, hogy emiatt idegeesebb leszel.

Bak (XII. 22.–I. 20.)

Az érzelmi kérdések ismét nagyobb szerepet kapnak nálad. Szimpátiáddal jobban megértitek egymást, ez jórészt annak is köszönhető, hogy az érzelmek kimutatása most könnyebben megy, mint máskor. Mindketten figyeltek egymásra. Több közös program szervezésére van most lehetőség.

Vízöntő (I. 21.–II. 19.)

Az iskolai feladatok nem lesznek megerőltetőek, szép simán minden ügyedet elintézheted. Ezen a téren még a szerencse is kíséri lépteidet. Szinte készen kapod a megoldásokat, eredményeket. Ne aggódj, elég idő marad a hét végi programjaidra is. Barátaiddal meglehetősen jó a kapcsolatod. Zsebpénzedet illetően komolyabb változás nem várható. Ennek ellenére a szokásosnál sokkal nagyobb óvatosság szükséges.

Halak (II. 20.–III. 20.)

Ezen a héten stabil hangulat, jó kedélyállapot jellemesz. A suliban nagyon hatékonyan vagy képes dolgozni. Lesz is éppen elég feladatod, de most legnagyobb meglepetésedre, győzni is fogod ezeket. Az elért eredményekkel is elégedett leszel, de nemcsak te, hanem a szüleid is. A szerelem terén is jól alakulnak dolgaid, és olykor még egy jó adag szerencse is kíséri.

Hajgond

– Hol volt ilyen sokáig? – kérdezi a főnök a főkönyvelőt.

– A hajamat vágattam le.

– Úgy, maga munkaidő alatt vágatja a haját? – kérdezi a főnök most már dühösen.

– Bocsánatot kérek, főnök úr, de a hajam munkaidő alatt nőtt meg – vág vissza a főkönyvelő.

Modern házaspár

A festőművész megnősül. Néhány hónap múlva megkérdezik a fiatal feleségtől a barátnői, hogyan él a férjével. Így felel:

– A férjem fest, én pedig főzök. Utána találgatjuk, hogy mi az, amit ő festett és mi lehet az, amit én főztem...

A skót nyaral

A skót nyaralni megy. A szállodában a szobaárak iránt érdeklődik.

– A tengerre néző szoba két fonttal drágább, mint az ellenkező oldalon lévő szoba – világosítják föl.

Mire a skót:

– És mennyibe kerülne, ha megigérem, hogy ki sem pillantok az ablakon?

Recept

– Édesem, hányszor mondtam, hogy ne főzd olyan keményre a tojást!

– Nem értem. Órákig főzöm, mégsem puhul meg.

A fekete ügyesebb

– Én úgy gondolom, hogy a fekete tyúkok sokkal okosabbak és ügyesebbek, mint a fehérek – mondja Péter az anyjának.

– Miből gondolod, kisfiam?

– A fekete tyúk képes fehér tojást tojni, de a fehér képtelen feketét...

Találka

Pisti nővérenek találkája volt, de a szülei nem engedték el. Megbeszélte Pistivel, hogy ha a fiúja keresi, azt mondja neki, hogy a nővére elment valahova. Csak éppen azt nem beszélték meg, hogy mit mondjon, hánykor jön haza. A fiú valóban telefonált.

– Halló! Varga lakás? Lucika otthon van?

– Nincsen, elment valahova – mondta Pisti.

– Hány órákor jön haza? – érdeklődött a fiú.

Mire Pisti:

– Luci! Mikor érsz haza?

Nem csoda

– Peti! A macskáról szóló fogalmazásod szóról szóra megegyezik a testvéredével. Hogy lehet az?

– Nem csoda, tanító néni. Ugyanarról a macskáról írtunk mind a ketten...

Mindent tudnak

Pali azzal dicsekszik az iskolában, hogy ő meg a papája mindent tudnak a világon. Az egyik társa megkérdezi tőle:

– Hány kilométeres sebességgel forog a Föld?

Pali nyugodtan ennyit mond:

– Ezt például a papám tudja.

Cipőtisztítás

A börtönőr észreveszi a fogházban hogy egy rab a falat bontja. Rászól.

– Hé, mit csinál maga ott?

– Csak ki akarom tenni a cipőmet, hogy megtisztítsák.

Skót a fogorvosnál

A skót fogorvoshoz megy, és megkérdezi:

– Doktor úr, örültem fáj a fogam. Mennyibe kerül egy foghúzás?

– Érzéstelenítéssel 10 shilling.

– És érzéstelenítés nélkül?

– Öt shilling.

A skót gondolkozik egy kicsit, aztán azt mondja:

– Akkor tessék érzésteleníteni, és adja kölcsön egy időre a fogóját...

Leves

Peti szórakozottan kavargatja tányérjában a levest. Az anyja egy ideig vár, majd rászól:

– Ejnye, kisfiam, edd már végre azt a levest! Hány gyerek boldog lenne, ha csak feleennyi leves jutna neki...

Mire Peti:

– Hát még én milyen boldog lennék!

Kvízműsor

– Tehát ön mindent tud a fociról?

– Igen.

– Jól van. Akkor árulja el nekünk, hogy hány lyuk van a hálón.

– Legyen szíves, vegye ki a fogait!

– Hol van a kutya nevelésről szóló könyvem?
– Odaadtam a Csibésznek olvasni...

Matek

Matematikaórán a tanító néni felírja a táblára a feladatot: 4:4, majd a gyerekekhez fordul:

- Ki mondja meg az eredményt?
- Lackó jelentkezik:
- Döntetlen, tanító néni kérem.

Altató

Az apuka altatót dúdol két gyerekének. Egyszer csak a négyéves odaszól három éves öccsének:

- Csinálj már úgy, mintha aludnál, akkor abbahagyja végre!

Barkochba

- Férfi?
- Igen.
- Fekete haja van?
- Igen.
- Szemüveget hord?
- Igen.
- A munkatársam?
- Igen.
- Rákérdezhetek?
- Igen.
- Ki az?

Esküvő

Az anyakönyvvezető megkérdi a menyasszonyt:

- Akarod-e az itt megjelent Istvánt hites férjedül?
- Akarom! - mondja a menyasszony.
- És te, István, akard-e feleségül az itt megjelent Máriát?
- Akarja! - vágja rá azonnal a menyasszony.

Párválasztás

Kovács vénlegény, de nósülni szeretne. Így szól a barátjához:

- Olyan nőt szeretnék feleségül venni, akinek minden tulajdonsága ellentétes az enyémmel.
- Ez nem lesz nehéz. A világ tele van szép és intelligens nőkkel.

Kígyók

Áll egy látogató az állatkertben a kígyók üvegketrece előtt, és öltögeti a nyelvét.

- Ember, mit csinál maga? - kérdi elképedve az ör.
- Hát ők kezdték! - mutat a kígyókra.

Műélvezet

Színházból jön ki két néző. Mondja az egyik:

- Ez szörnyű! Olyan helyen ültem, hogy az előadásból nem láttam, nem hallottam semmit.

Mire a másik:

- Én sajnos olyan helyen ültem, hogy mindent láttam és mindent hallottam.

Logikus

Pistikétől megkérdezi a tanár:

- Hol laksz, kisfiam?
- Otthon.

Ragozás

A tanár kérdezi Móríckát:

- Milyen időben van ez az ige: én fádom, te fázol, ő fázik.
- Hideg időben.

Állatkereskedésben

- Jó napot kívánok! Egy énekesmadarat szeretnék venni.

- Ajánlhatom talán uraságodnak ezt a gyönyörűen fütyülő kanárit?
- Ezt? De hiszen ennek csak egy lába van!
- Hát nem elég, hogy énekel? Táncolnia is kell?

Bőregér

Három denevér lóg egy fán. Egyszer csak az első átfordul az ágon, a többiekkel ellentétesen. Megszólal a harmadik:

- Te, ez elájult!

Kérdés

- Melyik báltól félték a régi rómaiak?
- Nem tudom.
- Hát Hannibáltól...

Egy kis félreértés

Pistike nyugtalanul áldogál a járda szélén.

- Bácsi kérem, átvezetne engem az utca másik oldalára?
- Szívesen, de most éppen pirosat jelez a lámpa.
- Pistike bosszúsán szól:
- Ha zöld lenne, egyedül is át tudnék menni...

Szegény vendég!

- Tomikám, mit kell a vendégeknek mondani? - kérdezi az anya.
- Eta néni, ráült a lekváros kenyerekre!

- Ez a lövés sem talált, kedves gazdám!

- Látod, Mancsi, mégsem volt igazad, amikor azt mondtad, hogy a kutya sem fog vásárolni nálunk!

A szép szó nyomában

Hajdani Mesedélutánok, Jó Pajtás-laptalálkozók és a 15. Kincses Pódium emléképei

M eseként kezdem visszaemlékezésemet. Hol volt, hol nem volt... a Délvidéken, Újvidék külvárosában, a telepi Petőfi Sándor Művelődési Házban volt egy tollforgató- és szavalócsoport. Az általános iskolás csoporttagok és a belvárosi Svetozar Marković Gimnázium önképzőköre Berényi Ilona tanárnővel, illetve szakvezetővel, és együttműködve a Családi Kör hetilap szerkesztőségével, 1993 januárjában szerveztek és rendeztek Mesedélután elnevezésű műsoros találkozót, vetélkedőket. Szüksönsnek bizonyult az emeleti terem, ahol szülők és pedagógusok jelenlétében teljesült sok-sok iskoláskor előtti gyerek, kis- és nagydiák mesebeli kívánsága: mesét és verset mondtak, felolvasták saját meséiket, fogalmazásaikat és verseiket, énekeltek... átadták a mesét illusztráló rajzaikat. Szakszűri minősítette teljesítményüket, és szép jutalmakban részesültek.

Néhány év múlva a téli szünidei találkozók elnevezése Kincses Pódium lett, és gazdagodott a programja. A művelődési egyesület tollforgató-szavaló csoportja (később: irodalmi szakköre) meghívta a Mézeskalács és a Jó Pajtás lapok szerkesztőit és munkatársait is. A látogató olvasók, vagyis gyerekek a szervező csoporttal együtt nyertek betekintést a gyermeklapok szerkesztési műhelytitkaiba. Felfedték Hadaró Jutka kilétét is. Többek között megkedvelték a Jó Pajtás Bizalmas sorok rovatát – szerkesztője Bori Mária pszichológus a Kincses Pódiumon is adott tanácsokat a hozzá bizalommal forduló diákoknak. A lap munkatársai, Farkas László és Tripolszki Zsuzsa furfangos feladatokkal és rejtvények megfejtésével bízták meg az asztaltársaságokat. Cserébe sokféle jutalmat kaptak. Az irodalmi szakkör tagjai beküldték írásaikat és verseiket a Rügyfakadás rovatba, a lap tollforgatói és tudósítói lettek. A műsoros laptalálkozó is szerepeltek mint tollforgatók és szavalók.

Hisszük, hogy emlékezetes marad a 75 éves, újvidéki Petőfi Sándor MME 15. Kincses Pódiuma

is, vagyis a 2007. január 8-ától 12-éig tartó rendezvénysorozata: a Családi Kör-találkozóról a Ki mit tud? vetélkedő élményeivel, a jubileumi gálaműsor és a sok-sok jutalom, a sportversenyek, a barátkozás...

Az ideai Mézeskalács- és Jó Pajtás-laptalálkózón a szervező irodalmi-hagyományápoló kör, a Játszóház, a képzőművészeti diákszakközpont és a látogató gyerekek vendége Lennert Géza, a két lap igazgatója, valamint fő- és felelős szerkesztője volt. A megnevezett szervező csoport néhány tagja: a több éve a Kincses Pódiumon fellépő Kalapáti Norbert, Nagy Bata Lehel és Endre, valamint újabb fellépők, illetve szakköri

tagok: Varga Dóra és Beáta, Magos Klaudia, Sisa Weber Rebeka, Ladisity Adriana és Nikola hangulatos versekkel és prózai szemelvényekkel mutatták be a múlt évi Mézeskalácsokat. Dramatizálva adták elő A négy semmirekellő c. mesét. Találós kérdések megfejtésére serkentették a találkozó résztvevőit. Ismertették a Jó Pajtás állandó rovatait. A Mesélgető rovatból választották felolvasásra Kányádi Sándor A kisfiú három kívánsága c. mesét. A Viccupacból érdekes és tanulságos párbeszédet idéztek.

Lennert Géza főszerkesztő az Egy öreg fa története c. írásával tárta fel a 60 éves Jó Pajtás múltját, szólt a különszámokról is. Majd a lap 1967. november 30-i számából idézte a Szülőföldünk földrajza rejtvényekben c. rendhagyó írást, amelyből a résztvevőknek fel kellett ismerni a vajdasági helységneveket. Mindannyian élvezték a fejtörő feladatokat. E derűs találkozó után a látogatók választhattak az ajándékozott Mézeskalács- és Jó Pajtás lap-példányok és más jutalmak közül.

Reméljük, hogy a jövő nemzedékeknek is megőrizhetjük gyermeklapjainkat és a Kincses Pódiumot, újabb olvasókat és szereplőket toborozva, a szép szó nyomában.

B. I.

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Biblioteka Matice srpske, Novi Sad

82+79(02.053.2)

Jó Pajtás : vajdasági magyar gyermeklap / fő- és felelős szerkesztő Lennert Géza. – 1. évf., 1. sz. (1947) – . – Novi Sad : Amicus – Jó Pajtás Kft, 1947-. – Illustr. ; 30 cm

Nedeljno.
ISSN 0350-9141

COBIS.SR-ID 16225794

A Jó Pajtás megjelenését támogatta:

Szülőföld Alap

A határon túl élő magyarok megsegítéséért

Vajdaság AT oktatásügyi,
tájékoztatói, valamint
kisebbségi titkársága

Magyar
Nemzeti
Tanács

TipNet INTERNET

Internet szolgáltatás
Wireless - DialUp
Számítógépek árusítása
kedvező hitelfeltételekkel
Hálózatok telepítése és karbantartása

(024) 555-765 Karadjardje Uti 2. Szabadka
support@tipnet.co.yu www.tipnet.co.yu

Jó Pajtás
60 ÉVES

Vajdasági magyar gyermeklap

- Megjelenik a tanévben minden csütörtökön ■ Készül a Magyar Nemzeti Tanács támogatásával ■
- Kiadja az **Amicus – Jó Pajtás Kft.**, 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1/III., Szerbia ■ Igazgató, valamint fő- és felelős szerkesztő: **Lennert Géza** ■
- Szerkesztő: **Tripolszki Zsuzsa** ■ Szabadkai szerkesztő: **Mirnic Zsuzsa** ■ Tördelés: **Buzás Mihály** ■ Szerkesztőségi titkár: **Fehér Mária** ■
- Folyószám: **355-1001585-45** ■ Telefon: **021/ 475-400-8** (csak telefon) ■ Telefax: **021/ 475-400-9** (csak fax) ■
- Kéziratokat és képeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza ■ Terjeszti a kiadó ■
- Készül a **Magyar Szó Kft.** (vezérgazgató: **Mihók Rudolf**) **FORUM Nyomdájában**, Újvidéken, a nyomásért felel: **Berta Zoltán** igazgató ■
- Jó Pajtás az interneten: URL: <http://www.jopajtas.info> ■ e-mail: amicus@eunet.yu és amicus@nscable.net ■ **YU ISSN 0350-9141** ■
- Előfizetés egy évre (belföldre) 2800 dinár ■ Előfizetés egy évre külföldre (Európa országai) 120 €, (Európán kívüli országokba) 190 \$ ■